

ČÍNA 2008

China - Badaling

Den první, sobota 27.9.2008, Třebívlice, CZ
Teplota : 7 °C,

Vstávám před 5h, dobaluji poslední věci. Myslel jsem, že s odvozem to vyřídím jako loňský rok. Bohužel jsem, ale zjistil, že autobus, který jezdil do Prahy z Loun okolo 6h ranní se nějak nekoná, tak jsem zvolil plán B. Musel jsem tedy ukecat Káťu, aby mě hodila autem na nádraží do Lovosic. Nakonec mám vše připraveno a v 5:30h se vydáme na cestu. V Lovosicích jsme něco málo před 6h a jelikož ani jeden nejsme na žádná srdceryvná loučení tak to vezmeme šmahem. Káťa hned odjíždí a já jdu do haly koupit si lístek na vlak do Prahy. Mám ještě trochu času a tak na nádraží pozoruji naše drahé spoluobčany, kteří tu od samého božího rána řvou a chlastaj. Vlak přijíždí přesně na čas a tak cesta ubíhá rychle. Za hodinu jsem v Praze na Masarykově nádraží, kde vystupuji. Je už světlo. Ve vlaku bylo pěkné teplo a tak se o mě pokoušelo spaní. Zajdu si do pekárny koupit něco k snídani a pak na metro. Tím jedu do Dejvic, kde přestoupím na autobus, kterým dojezu na Letiště. Na letišti jsem v 8:30h jdu si sednout na jednu z laviček. V klidu se nasnídám a pak jdu na odbavení. Zajdu si ještě koupit vodu a pak už spěchám k letadlu, jelikož čas běží. Nějak jsem si neuvědomil, že se pít do letadla brát nesmí a tak mi ho stejně při kontrole vezmou. Nu což, prdím na to nebudu přece zdržovat. Při kontrole si ještě musím sundat pásek a tak mi pak padají kalhoty. Nasadím si ho až v letadle na svém místě. Posadím se na místo a stejně se zase ještě 30 min čeká, než se pohneme z místa. Jsou tu cestující, kteří letí na dovolenou do Nepálu. Je to celá skupina a letí do Kathmandu. Říkají, že je to na 2 týdny přišlo asi na 55 tis. Povídáme si o Nepálu, jelikož jsem tuto zemi navštívil loni. Pak už se rozjedeme a opouštíme rodnou zemi. Za chvíli letíme na Mladou Boleslav, víc toho moc nepoznám, GPS tu není a tak člověk vůbec nemá představu kde se zrovna nachází. Jinak je, ale vidět hezky a až později nad Ruskem jsou mraky a tak toho moc nevidím. Občas zahlédnu nějakou dírou v mracích zemi a jsou vidět vesnice v dost velkých rozestupech od sebe. Pomalu začínáme klesat a po 3 hodinách přistáváme na letišti v Moskvě. Přistání je docela divoké, letiště připomíná jedno velké staveniště. Vzhled budov také není nic moc, stejně jako jejich vnitřek. Jdu do haly a zajdu si na WC u přepážek kudy odcházejí místní. WC už odpovídá východnímu stylu. Já se pak vracím do haly a jdu k jinému okénku v prvním patře, kde je napsáno ostatní transit. Čekám, až mě a pár jiných cestujících vpustí do bezcelní zóny. Všechno je situováno v jakémsi kruhu. Ve středu jsou odbavovací přepážky pro pasažéry a na vnější straně jsou samotné Gate se vstupy k letadlům. Mezi Gate je několik Duty free obchodů. Ve všech je stejné a strašně předražené zboží. Pár jich projdu, ale je to dost nuda. Tak to obejdu skoro dokola a na jednom konci se dál už nedostanu, protože se tam staví. Jdou tu i obrazovky, ale na všech svítí nějaké reklamy a nikde není napsáno odkud co letí. Najít tak svůj let je docela porod. Nakonec najdu Gate, kde by měl být

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

odlet do Pekingu a pro jistotu se ještě zajdu zeptat. Jsem ujištěn, že jsem dobře na 13tce a tak tu čekám ještě 2h do odletu. Okolo je už spousta Číňanů. Pozoruji dva, kteří sedí naproti mě a hrají karty. V 17:30h místního času jdu na odbavení. Nikde nic není, je tu dokonalá neinformovanost a tak se spoléhám na to, že jsem dobře. Projdu rentgenem a pustí mě podle letenky dál, tak jsem tu asi dobře. Proces s páskem se opakuje, každý něco chce a tak si člověk nemůže v klidu ani ten pásek zase nasadit. Cestování letadlem je pěkná stresovka, ale musím to nějak přečkat. Jdu rovnou do letadla a na své místo. Na palubě jsem v 18:30h a venku zase pěkně leje. Po chvíli rolujeme na start a vydáváme se na další kus cesty. Letíme asi hodinu a venku se už stmívá, je vidět jak letíme proti času. Dostáváme něco k pití a jídlu, odpočívám. Ve předu na plátně a na obrazovkách TV po letadle nás informují o letu. GPS ukazuje kde se nacházíme na mapě, výšku, venkovní teplotu, rychlost a pod... Zajímavá je teplota které se pohybuje okolo -55°C, výška je okolo 10km a rychlost tak okolo 900km/h. Chvilí sleduji údaje a pak ani nevím jak usínám.

Den druhý, neděle 28.9.2008, Beijing (Peking), Čína
Teplota : 18 °C,

Probouzí mě rozsvícení světel v letadle a rozvoz snídaně. Letělo se skoro přes celé Rusko cca 6.000km a poté přes Mongolsko do Číny. Už je světlo a dole pod sebou vidím hory. Letadlo už klesá a hory náhle ustupují a dostáváme se nad nížinu podle mapy obléváme Peking. Při pohledu na hory mi v hlavě probíhá myšlenka jaké to vlastně bude a jak se mi tu bude cestovat. Jsem rád, že se mi podařilo sehnat všechny potřebné papíry a dostat povolení a vízum pro vstup do Číny na celý měsíc. Jdeme na přistání a na zemi jsme v 6:30h místního času. No je to síla přes půl zeměkoule za pár hodin. Beru si věci a jdu pomalu k celnici. Procházím několika dlouhými chodbami, které jsou naprosto prázdné, než se dostanu do haly k emigration off. Jdu k okénku a projdu bez sebemenšího dotazu dostanu do pasu razítko a jsem vpuštěn do Číny. Tak jsem tu a hurá do plnění dalšího snu. Jdu ještě pro bágel a do směnárny vedle východu z letiště, kde si vyměním 100USD. Letiště je pěkné, vše je nové a moderní. Lidí tu moc není a tak jdu ven před budovu a vlevo je stanoviště autobusů. Jdu se zeptat kolik to stojí do centra. Na ceduli vedle autobusu je sice mapa s trasami linek, ale klasika vše jen čínsky. Já jsem zvyklý z cestování po Arábii a tak mi to moc zvláštní nepřipadá. Jdu se zeptat podle LP a ukazuju kam chci, jsem ujištěn, že je to tento bus a pak mi ukazují na malý stánek hned vedle, kde si mám koupit lístek. Tak jo kupuji si lístek za 16Yuanů. Pak se vracím do busu a jdu si sednout dovnitř. Jede se po dálnici směr Peking. Letiště je asi 30km za městem. Vjíždíme do ulic města a já pozoruji okolní budovy, nápisy a cedule na silnicích, kde se dá přečíst jen vzdálenost v km. Jedeme přímo přes náměstí Nebeského klidu a zajíždíme k jednomu komplexu budov, kde je konečná busu. Vystoupím a koukám do průvodce, abych si zapamatoval odkud zase pak pojedu nazpět. Když se zorientuji jdu na další obrovskou křižovatku podchodem se dostanu na opačnou stranu silnice. Na křižovatce se dám vlevo a jdu po bulváru dál. Po cestě míjím několik menších uliček nazývaných Hutongy, ale jinak jsou to všechno moderní panelové domy nikterak zajímavé. Dojdu až na další hlavní ulici, která je souběžně s tou na kterou jsem přijel busem. Zastavuji se u vstupu do metra na stanici Xuanvumen, kde koukám do mapy a hledám kudy dál. Ptám se místních jestli jsem na správné ulici. Pak jdu ulicí dál vpravo pod alejí stromu a okolo paneláků na levé straně. Přijde jedna Číňanka a nabízí mi pomoc, i když mi nerozumí ani slovo a já zase jí. Tak jí ukazují název hotelu a ona mě odvede přímo před vchod. Je to kousek od další stanice metra s názvem Changchunjie. Zajdeme mezi dva paneláky a za nimi je vchod do hotelu označený cedulí International hosteling. Jdu dovnitř na recepci. Je tu menší

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

problém, jelikož je v teď v Číně státní svátek ke vzniku ČLR a do Pekingu jezdí spousta místních. Všude je spousta lidí a hotely jsou plné. Naštěstí mám papír s rezervací a tak jsem nakonec ubytován. Neví se sice jak to bude zítra, ale prý mě když tak dají do společné ložnice. Dám si tam všechny své věci a hned jdu ven a po ulici jdu zase zpět směrem k náměstí Nebeského klidu. Dojdu na spodní část náměstí, než kde je zakázané město a jdu se podívat na nový bulvár Qianmen vedoucí z náměstí. Je tu spousta nových stavení a na jejich začátku vidím první dřevěnou, vyřezávanou bránu. Sloupy jsou v mramorových kvádrech a jdou natřené červenou barvou. Spojnice mezi nimi jsou modré, žluté a červené a všemožně vyřezávané a zdobené. Nad tím vším jsou zelenomodré stupňovité stříšky s rohy ohnutými vzhůru. V průchodech ještě visí lampiony. Okolní domy jsou zdobené podobně, jen nad vchody do domů visí nápisy v čínštině a v patrech jsou zrobené balkóny se zábradlím. Vedle brány po obou stranách stojí dvě staré tramvaje. Jdu mezi uličky bulváru a koukám na obchody s čajem a elektronikou. Elektronika je tu dost levná a nejlevnější je příslušenství. Vidí mě jeden prodáváč a tak se mě ptá jestli něco nechci koupit. Chtěl jsem před odjezdem koupit filtry a náhradní baterii do foťáku. Nakonec jsem to nekoupil, protože u nás za to chtěli nehorázně peníze jako za baterii 2,500kč a za filtry od Marumi taky okolo 2000 Kč. Tak se ho ptám jestli má baterii do foto, chce jí vidět a podle čísla najde tu samou originál od Canonu. Ptám se kolik za ní chce a říká mi, že 250Y a tak ho usmlouvám na 100Y což je 250kč, tak si jí koupím. Vracím se zpět k bráně a jdu se podívat na kamennou bránu Jiagiau uprostřed kruháče. Okolo je malý park a vněm je cihlová hradba s velkou obloukem. Hradba má tak 10m na výšku a na jejím vrcholu je postavená pagoda v klasickém čínském stylu. Styl je všude stejný, je to budova s červenými sloupy s modrými zdobenými překlady. Nad tím je hnědo modrá střecha a nad tím vším je další patro s balkónem a jinak stejné jako spodní část. Následuje druhé patro, které je uzavřené a uprostřed je zlatý nápis na modré desce. Projdu obloukem pod bránou a přejdu silnici, dostanu se tak na samotné náměstí. Vlevo je budova čínského lidu se státním znakem Číny a uprostřed je Maovo mauzoleum. Po jeho stranách jsou obrovské sochy revolucionářů a podobné komunistické nesmysly. Za mauzoleem je monument hrdinů Číny s vydlážděným placem až k silnici před vstupem do Zakázaného města, který zdobí portrét předsedy Maa. Před branou je vodní příkop, přes který vedou sněhově bílé mosty. Hlídkají tu také vojáci. Na červených hradbách s několika oblouky je obrovská budova s oranžovou střechou. Tato má jen dvě parta, ale jinak je stejná. Okolo ní na hradbách vlají rudé prapory a na zemi okolo jsou nějaké rostliny v květináčích. Budovu zase pro změnu zdobí státní znak. Fotím detail jednoho rohu střechy na kterém jsou malé figurky zvířat a hlavy draků. Okolo jsou natažené žárovky, které v noci osvětlují celý palác. Vedle města je vstup do parku, který začíná bílou branou i s modrými střechami. Jdu se podívat, ale tady se platí vstup a tak se vracím zpět a jdu do Zakázaného města. Projdu branou a dostanu se nádvoří, okolo jsou hradby a vepředu je zase další hradba ve tvaru písmene U. Na ní je velká pagoda a na konci hradeb jsou malé pagody spojené s hlavní budovou dřevěným ochozem. Zde si musím koupit lístek za 60Y projdu pod branou dál do města. Za budovou je zase další nádvoří okolo, kterého jsou budovy a ochozy. Uprostřed nádvoří jsou kanály přes, které vedou bílé mosty. K hlavní budově vede široké schodiště vytesanou mozaikou s draky. Budovy jsou stejné jako ta u hlavního vstupu. Vedle budov jsou sochy lvů, kteří mají pod pravou tlapou kouli. Jinak jsou všechny prostory stejné liší se jen velikostí budov a nádvoří. Je to takové bludiště. V jedné fotím detail střechy se zdobenými trámy. Takové množství barev na jednom kousku je úžasné. Největší nádvoří má obrovskou plochu a k paláci vede třípatrové schodiště. Za tím je nádvoří s menšími samostatně stojícími pagodami a okolo jsou nádvoří obehnané bílými ploty z mramoru. Uvnitř budov jsou trůny a pověšené svitky s čínskými znaky. Na konci je park v kterém stojí velký kovový samovar. Lidé se snaží

malými okénky trefit dovnitř mince. V parku je i umělá skála a na jejím vrcholu je postavená malá pagoda. Za parkem si vyfotím dřevěnou bránu a pak opouštím hradby a jsem zase venku, ale tentokrát za městem. Celé město je obeháno cihlovými hradbami a vodním příkopem. Předě mnou jsou dva kopce a na každém je kulatá pergola. Okolo nich až k silnici se je park. Nemám už moc času jelikož se začíná šedit a tak tam nejdu. Pokecám s jedním studentem o tom jak se dostat k Velké zdi. Většinou tu všichni nabízí organizované zájezdy stejně jako v Arábii za nehorázné peníze. Tak se okolo města a parku Beihai vracím zpět na křižovatku u hlavního vstupu z náměstí Nebeského klidu. Dojdu zpět až na bulvár Qianmen West a po něm jdu zpět k hotelu. Po cestě se zastavím na něco k jídlu a taky si v jednom supermarketu koupím vodu. Pomalu dojdu do hotelu a jdu spát.

Den třetí, pondělí 29.9.2008, Beijing, Čína
Teplota : 23 °C,

Vstávám v 9h a jdu dolů na recepci. Dozvím se, že mohu klidně zůstat ve svém pokoji, takže se to nějak s místy vyřešilo. Pak se rovnou vydávám na Západní vlakové nádraží. Chci si koupit lístek na cestu do Pyngiaa. Vyjdu před hotel a mezi paneláky se dostávám zpět na hlavní ulici a dávám se vlevo ke stanici metra, přejdu křižovatku a po Xuanwumen West jdu dál. Ulice se mění na Lianhuachi East a vede přímo až před nádraží. Po cestě se zastavím na něco k snídani. Vlevo vedle mě je vidět železniční trať a tak vím, že jdu správně. Myslel jsem si, že to bude s orientací trochu složitější, ale jde to. Člověk si na to po pár dnech zvykne a ani mu to už nepřijde a bere to jako samozřejmost. Dostanu se před nádraží nejprve autobusové a kousek za ním je vlakové. Hustota lidí stupá a před vstupní halou je hotový mumraj a dostat se kamkoliv je šílený problém. Fronty tu usměrňují policisté, protože jinak nevím jak by to asi dopadlo. Dostanu se do haly a zajdu k okénkům, kde je i cedule s odjezdu a směry vlaků. Nerozumím samozřejmě ani slovo, tak se snažím najít nějakého místního a ten mě pošle k okénku. U něj ukazují v průvodci název města kam chci jet a koupím si lístek na první volný vlak. Lístek je k stání a ještě až na 1.10., stál mě jen 81Y což je paráda. Jestli to ale bude jako v Indii tak se mám na co těšit. Blbě je jen to, že tu musím zůstat o dva dny déle než jsem chtěl, no ale zase můžu upravit plán tak, že to co jsem chtěl nechat na konec cesty s kouknu jako první. Vracím se před nádraží a s jedním místním, který mi nabízí pomoc najdu autobus který jede na stanici metra Military museum na Fuxing rd. Lístek stojí 1Y a metro 2Yi s přestupy. Paní v busu mi ukáže, kde mám vystoupit a já jdu rovnou do metra. Metro je kapitola sama pro sebe, nejprve se sejde do podchodu, kde projdu rentgenem a pak si u okénka koupím lístek přiložím ho k turniketu a ten se otevře. Projdu do prostoru metra a sejdu na nástupiště. Mají to docela pěkně značený a tak orientace docela ujde. Nejlepší je podívat se na sloupy ze strany kolejí, kde mají název této stanice a pak název další stanice ve směru jízdy. Tak si zjistím první stanici v mém směru a je po problému. V metru si na grafice ohlídám stanici, kde chci vystoupit a nebo přestoupit na jinou linku metra. Značeno je to pěkně, jen mě mate to, že ujeté stanice sou zelené a ty před námi červené. Jedu tedy na stanici Dongdan, kde přestoupím na jinou trasu a tou jedu až na stanici Lama Temple, kde z metra vystoupím. U výstupu se musí lístek v podobě chip karty strčit do turniketu, ten ho zblafne a turniket se otevře. To je vždy ještě signalizováno červeným a zeleným světlem jako na semaforu. Vystoupím z metra na ulici, která je úplně jiná než v centru, kde jsem se doteď pohyboval. Ulice jsou s malými domky a zdmi okolo nich. Na ulicích jsou obchody, kde se prodávají různé buddhistické suvenýry a vonné tyčinky. Najdu vstup na menší nádvoří, které

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

dokola lemují stánky s prodavači. Vlevo vedle mě je opět dřevěná zdobená brána a v ní jsou turnikety na kontrolu lístků. Prodejna je ještě kousek za branou a tak si tam jdu koupit lístek. Pak projdu turniketem a dostávám se tak do buddhistické zahrady před samotným templom. Skrz hranatou bránu v obvodové zdi templu se dostávám na další nádvoří s menšími pagodami a taky je tu zavěšený zvon. Vstup do největší budovy z obou stran hlídají sochy lvů. Projdu budovou a za ní na nádvoří jsou tentokrát lavice s hořícími tyčinkami a okolo jsou modlitební mlýnky. U jedné dělám foto lidí jak zapalují balíky tyčinek pomodlí se pak je hodí dovnitř. Projdu ještě několik budov a dostanu se k té hlavní. Ta je propojena s menší budovou vlevo můstkem a vše je opět nádherně vyzdobeno červenou, modrou a žlutou barvou. Na nádvoří je dav lidí, po levé straně jsou postavené žluté látkové altánky pod kterými sedí mniši a modlí se. Je to tu dost jako atrakce a tak se jdu podívat do největší z budov. Je nádherně vyzdobená a uprostřed je obrovský pozlacený Buddha. Je vysoký přes tři patra. A přes ruce má natažené barevné stuhy. V budově naproti, jsou tři oltáře na které se dávají dary a za nimi jsou sochy sedících Buddha. Projdu si i zbytek templu a prohlídka se protáhne do 15h. Pomalu templ opouštím a vydávám se po ulici zase zpět k metru. Metrem jedu na stanici Wodoaokou, která je na lince 13. Přestup je trochu delší a jde se mezi kovovými zábranami sem a tam jako v bludišti. Vystoupím z metra a na hlavní ulici se snažím najít spojení k Letnímu paláci. Ten může být tak odhadem 5km daleko. Nakonec mi místní poradí a já jedu busem přímo před Letní palác. Koupím si vstupenku a jdu okolo jedné budovy dál. U ní jsou nějaké sošky draků. Projdu kousek parkem a dostanu se k obrovskému jezeru. Je tu spousta lidí a tak se pohybuji většinou v davu a někam se dostat je dost problém. Kousek vlevo je most vedoucí na jeden malý ostrůvek a tak se dávám doprava, kde nahoře na kopci vidím samotný kruhový palác. Břeh jezera je lemován spoustou bran, budov, pagod a pergolami, že člověk neví kam jít dřív. Dostanu se až k místu kde je postavená restaurace z kamene a má tvar parníku. Procházím co mě napadne a fotím různé detaily obrázků namalovaných na trámech pergol. K samotnému paláci se jde branou, kterou opět hlídá lev a projde se zase několika budovami až ke schodišti. Po těch se jde přímo k paláci, který má tvar, jestli jsem dobře počítal osmiúhelníku a má čtyři patra. S ochozy, balkóny a sloupy podpírající zajímavé modré stříšky nad každým patrem paláce. Procházím další a další budovy, než je úplná tma. Pak se vracím ke vstupu a po 15h Letní palác opouštím. Jen malé doporučení nejezděte sem ve statní svátek a na prohlídku a courání okolo jezera si opravdu rezervujte celý den. Stojí to za to. Jdu na bus a sním se vracím na stanici metra. Zajdu si na této obrovské hlavní ulici na jídlo a dám si tu slavnou Pekingskou kachnu za 13Y. S výběrem mi pomůžou dva kluci ze Švédska, kteří tu pracují. Chvilí pokecáme a když je jídlo hotovo jdu si sednout ke stolu. Zkousím to hůlkami, ale nevím jak na to, tak to nakonec sním keramickou lžící, kterou jedí místní omáčku a polévku. Podívám se ještě do několika obchodů, ale je to nuda jen samé hadry. Jdu pomalu zpět a na lávce přes hlavní silnici si udělám noční fotku ulice. Pak jdu na metro a jedu zpět až na zastávku u mého hotelu. Po cestě se koupím něco k pití a jdu do pokoje.

Den čtvrtý, úterý 30.9.2008, Beijing, Čína
Teplota : 24 °C,

Vstávám před 9h a balím si věci. Domlouvám se na úschovu svých věcí na recepci. Beru si sebou jen nejnnutnější a vyrážím do města. Jdu na hlavní třídu tam kam jsem první den přijel busem. Zajdu si do banky vyměnit 400USD a pak ještě na poštu. Poštu jsem našel přímo na

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

protějším rohu té samé silnice u brány do Zakázaného města. Koupím si tu nějaké pohledy a pošlu je domů. Před zakázaným městem jdu do metra a jedu do stanice Dozhinmen a hledám autobusové nádraží. Chvíli mi to zabere, protože místní nechápou co po nich chci, ale nakonec ho najdu v jedné budově, s pomocí hledám zase bus, který jede do Huanghua. V podzemních garážích nakonec najdeme bus číslo 916 do Huairou. Tím jedu ani nevím jak dlouho, ale dojedu mimo město po dálnici asi tak 60km. Z dálnice se odbočí do trošku menšího města což asi bude Huairou, zde vystupují místní mi ukazují, že musím jít za roh na minibus. Tak jo, jdu dle rady a najdu stanoviště minibusů. Tady to už začíná být opravdu atrakce. Teď bych měl jet do Huanghua. Cesta vede za město a pak už se dostávám na kraj hor. Začínáme stoupat a jede se tak odhadem asi 30km a pak na okolních kopcích všude vidím Velkou zeď. Je to fantazie, táhne se okolo a mezi kopci z jednoho na druhý. V buse je jeden dědek, který něco stále vypráví a šíleně u toho řve a pořád se obrací na mě a má hroznou srandu z toho, že mu nerozumím. Myslím, že jsem Huanghua přešel, bus jede ještě kousek dál. Jsou tu už jen vesnice a zajímavé okolí. Bus končí ve vesnici pod přehradou. Silnice už nikam jinam nevede tak vystoupím a v jednom místním hotýlku se ubytuju. Je to jen místnost s postelí, WC a koupelna jsou venku dost bojová. Zde poznávám význam slov veřejné WC. Jsou dvě šlapy vedle sebe v jedné místnosti. Koupelna je šílená spleť kohoutů, trubek a hadic. Najít takovou kombinaci aby tekla sprcha je asi nemožná. Hoteliér neumí ani slovo, ale chce 30Y což je paráda nebylo by od věci ubytovat se tu na týden a lézt okolo po zdi. Pak projdu vsí, vlastně tou jednou ulicí, která je postavena okolo potoka, který vytéká z přehrady. Na konci je zase vstup a jmenuje se to tu Lake side. Hned za vstupem ve vidět zeď vedoucí k jezeru a na druhé straně zase vede na menší kopec a za ním se zase k jezeru vrací a na druhé straně zase pokrčuje. Zaplatím vstup a jdu se podívat na mapu. Jsou tu namalované cesty okolo jezera. Tak se dávám podle jedné nahoru na přehradu a za ní po břehu okolo jezera. Po jezeře jezdí loďky s výletníky a je to tu moc pěkné, taková pohodička u jezera a za sebou mít Velkou zeď. Jdu okolo jezera cesta je to pěkná s hezkou krajinou. Dojdu na konec, kde je stánek s občerstvením, ke kterému přijíždí ony loďky. Cesta vede ještě dál, ale tam moc lidí nechodí. Tak tam jdu já a dostanu se k jednomu konci, kde přitéká do jezera nějaká říčka. Vede přes ní most a tak se dostávám do parku nad kterým je vidět zeď. Jdu parkem až do místa odkud je pěkný výhled na jezero. Najdu tu jednu cestu, která vede strmě kopcem nahoru. Sice je tu zákaz vstupu, ale co přeče se na tu zeď musím podívat, když už jsem tu ne. Tak lezu takovou strží, je to dost prudké a leze se špatně a dost to klouže, ale po chvíli stojím pod zdí a můžu se jí konečně dotknout. Zeď i okolí je dost zarostlé, ale cesta je tu jakž takž vyšlapaná. Asi 100m vlevo je strážní věž a tak jdu podle zdi k věži a obejdu jí. Najdu místo kudy se dostat nahoru na zeď a pak po zdi se jdu podávat do věže. Zeď i věže tu jsou v takovém stavu jak se na nich podepsala příroda a to je přesně to co jsem chtěl. Uvnitř věže jsou malé propletené chodbičky trošku zasypány sutí. Projdu si to vše a z jednoho okna dělám foto okolí. Pak se vracím před věž a od ní vede zeď strmě dolů do jezera na druhé straně než odkud jsem přišel. Udělám si několik fotek a musím říct, že je to opravdu nádhera a že to splnilo mé očekávání. Chvíli si tu pobudu a pokochám se než se začnu vracet dolů. Najednou slyším zespoda hlasy jak někdo jde po zdi zase nahoru. Pomalu se vydávám taky na cestu, cesta po rozbité zdi docela jde, ale musí se postupovat opravdu opatrně. Potkávám nějaké Číňany kluka s holkou a hned mě informují jak se dostat dolu do parku. Udělají mi i foto a ještě prohodíme pár slov. Pak jdu dál dolu a skoro u jezera musím vlevo vlézt mimo zeď a zase se podle ní vracet kus zpět do kopce. A už jsem zase v parku. Ještě tu potkávám další lidi jak se chystají lézt po zdi a nikdo si z toho hlavu neláme. Jsem opravdu spokojen, jen je škoda, že se všude platí vstup a je tak člověk limitovaný nějakou otevírací dobou. Myslím, že by šli najít místa kde by se mohl po zdi člověk procházet jak jen chce, ale na toto nemám čas

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ani prostor. Kdybych tu mohl strávit celý týden pak by se tu a po okolí vyblblnul. Vracím se stejnou cestou k přístavišti a po moderním mostě jdu na stranu jezera, kde vede zeď do vody a na druhé straně zase z vody ven. Koukám na kus zdi, kde jsem lezl a na věž kde jsem byl. Vidím i ty co jsem tam potkal jak lezou od první věže k druhé. Cesta vede přes kopec a dírou ve zdi na druhou stranu kopce. Z kopce sejdu dolů k přehradě a vstupu. Pomalu se šepí a tak se vracím ulicí s obchůdky k mému hotelu. S hoteliérem se domlouvám na večeři, ale je to docela sranda, protože neumí ani slovo anglicky a já zase čínsky. Nakonec sežene jednu holčinu, která se ve škole učí anglicky a tak to nějak dáme do kupy, i když umí jen pár základních slov. Jdu se umýt a pak jdu takového proskleného domku u cesty. On mi sem přinese jídlo, rýži a pití. Je to omáčka s masem a zelenými chilli papričkami. Brutálně to pálí, ještě jsem nic tak pálivého nejedl. Bylo to ale ovšem výborné a najedl jsem se ku spokojenosti. Ještě mi během večeře ukazuje jak na hůlky a pochvíli mi to jde i s hůlkami. Nic na tom není jde jen o to jak je držet. Dá mi k jídlu ještě hrnek horké vody, což je docela zajímavé, ale vidím to asi jako chybu. Horká voda se podává k rýži, ve které se rýže namočí a potom jí. Jdu ještě do města sehnat vodu k pití a potom se už vracím do pokoje. Jdu spát. V noci mě ještě budí běhavka a tak si toho hotelového WC do ránu užiji až až.

Den pátý, středa 1.10.2008, Lake Side, Čína
Teplota : 24 °C,

Vstávám před 8h a po noci plné převalování a lítání na hotelové nebo spíš veřejné WC jsem rád, že jsem. Pomalu se rozkoukávám a v 9h se vydávám zase na cestu. Zabalím si věci, rozloučím se s majiteli hotýlku. A po hlavní ulici vracím zpět na parkoviště, kam jsem včera přijel busem. Čekám tu u stromu, až přijede autobus. Zatím co tu čekám tak sem přijde nějaké prodavačka oříšku a neustále prudí. Pak přijde první bus, tak se ptám jestli jede do Huairou. Říká, že jo a tak nasedám. Jedeme chvíli a přijde výběřčí a chce po mě nehorázných 25Y. Připadá mi to nějaké předražené vzhledem k tomu, že jsem včera platil 3Y. Rozhovor nikam nevede a tak vystoupím a do další vesnice jdu pěšky. Je to aspoň zajímavá procházka čínským venkovem. Dojdu do vesnice a na zastávce čekám na další bus. Místní mi říkají, že lístek stojí 8Y. Tak nastoupím do busu a v něm chtějí zase 9Y. No nerad, ale zaplatím, dnes vím, že jsem měl počkat na ten malý modrý minibus co měl za oknem číslo 5 a ne jet tím co měl za oknem nápis „Lake side wall“. Nejspíš začínají jezdit o něco později a taky jich už v protisměru několik potkáme. Zajedeme na stejné místo, kde jsem včera nastupoval. Vracím se tedy na hlavní ulici a čekám až pojede bus s číslem 916. Jezdí jich tu naprostá spousta, ale jezdí každý jinudy, vyznat se v tom je fakt věda. Nakonec vyberu nějaký a tím jedu za 6Y menšími silnicemi na to samé autobusové nádraží. Nejede se po dálnici, ale úplně jinudy, cesta tak trvá 2h. Taky nezajíždí přímo do autobusáku, ale zastavuje venku kousek od něj. Tak vystoupím a jdu na hlavní ulici, abych se tu zorientoval. Pak zeptám nějakého místního na stanici metra. Jdu okolo budovy autobusáku přímo na metro a jedu sním do stanice Wodaoukou, kde si dám oběd. V 15h se metrem vracím do hotelu pro bágel a rozhoduji se nějaké věci vůbec nebrat. Domluvím si tak úschovu na celý měsíc. Věci, které nechám v úschově dám do igelitového pytle a nechám ho tady. Dostanu číslo a pak s báglem z hotelu odcházím na hlavní ulici a ve směru, kterým chci jet, se ptám jestli jede něco na vlakové nádraží „West railwai station“. Jdu s místními co tam mají taky namířeno, vybereme správný bus a jedeme za 1Y přímo před nádraží. Jsem na místě za pár minut a tak vystupuji a jdu rovnou do fronty u vstupní haly. Panuje tu zase obrovský zmatek a tak ukazují lístek a místní mě směřují přímo do té správné

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Waiting hall. Projdu rentgenem a v hale najdu část 6 a v ní východ 4. Zde čekám v čekárně až se otevře východ a začne probíhat odbavení a kontrola lístků. Čekám tu ještě asi 1,5h, jsou tu i cestovatelé ze Španělska a tak si povídáme kam a jak... Probíráme zkušenosti s dopravou a s cestováním po Číně. Těsně před odjezdem se u zábran objeví zřízenci a otevrou průchody v nerezovém zábradlí. Vypukne tlačení a lidi se cpou ke kontrole, která k vlaku pustí pouze ty lidi, kteří mají platný lístek. Projdu pak přímo na perón a jdu podle lístku k mému vagónu. U vstupu do vagónu probíhá další kontrola a tak jsou do vagónu vpuštěni jen ti, kteří do něj mají lístek. Dostanu se dovnitř, kde je snad milion lidí. Najdu nějaké místo a nacpu bágl pod sedačku na zem, jelikož mám lístek jen k stání, tak v uličce čekám až se lidi s místenkami usadí na svá místa. Sednu si v uličce na něčí kufr a s cestujícími okolo klasicky konverzujeme. Po asi hodině, jde jedna paní spát a tak mi přenechává své místo. Jedeme a bavíme se o všem možném. Dám si taky něco k večeři a pak vždy na chvíli usnu. Buď v sedě a nebo všichni spíme, tak že máme hlavy na jídelním stolku. Je nás tu šest a je neuvěřitelné jak se sem všichni vejdem.

Den šestý, čtvrtek 2.10.2008, Pingyao, Čína
Teplota : 25 °C,

Probouzím se ve vlaku a v 7:30 přijíždíme na nádraží v Pyngyau. Venku se už dělá pěkně. Balím se a jdu ke dveřím ve vagónu. U těch se dávám do řeči s dvěma kluky, jeden je Australan a druhý je Angličan. Když vlak zastaví tak spolu jdeme k východu z nádraží. Koukáme do mapy a vymýšlíme směr jakým se dát. Jdeme od nádraží směrem dolů a na první velké křižovatce se dáваме vlevo. Městečko už je to menší a má nádech venkova. V této nové části je spousta obchodů a na konci ulice jsou vidět hradby starého města. Dojdu k bráně, kterou se dostanu do starého města. Všechny domy tu jdou podobné, část je zděná a zbytek je postaven a vyřezán ze dřeva. Ulice jsou dlážděné a na domech visí červené lampióny. Jdeme po hlavní třídě a koukáme na obchůdky, které jsou umístěny ve starých domech. Zahlédnu i internetovou kavárnu a hotel. Tak se zajdu zeptat na cenu, ale chtějí 300Y za pokoj. Tak hledám další v centru, kde se potkávají dvě největší ulice se s kluky rozloučím a dávám se vlevo směrem ke zvonici. Ulice je stejná, ale je to hlavní turistická ulice a tak je tu restaurace vedle restaurace a spousta obchodů se suvenýry. Poprvé tu zahlédnu taky prodejny se svítky. Projdu pod zvonici a najdu jeden hotel, kde chtějí 200Y a tak to usmlouvám na 160Y a ubytuji se. Do všech domů se projde vchodem a domem, pak se člověk dostane na nádvoří, které je obklopené domy kolem dokola. Nádvoří jsou většinou celá vydlážděná a taky jsou všude kytky v květináčích. Často tu je přímo naproti vchodu postavená zeď z cihel, na ní je pak nějaký kruhový znak, nejspíš znak domu. Odtud je vstup do pokojů v přízemí a po schodech se dá dostat do prvního patra, kde jsou další pokoje. Na konci je malá budova, kde asi bydlí místní, vedle je pak průchod, taková temná ulička vedoucí až za onu dům, kde je klasický venkovní záchod mezi dvěma zídkami z cihel. Na ten chodí místní, jinak hosté mají na pokoji koupelnu. Na začátku je v domě restaurace a první místnost, do které je vstup z nádvoří je kuchyň. Jsem ubytován na konci nádvoří v přízemí. Vedle jsou pak schody a pod nimi jsou narovnané obrovské kusy uhlí. Jen co se ubytuji jdu hned ven obhlédnout městečko. Vyjdu na ulici před hotel a po ní jdu dál až se dostanu opět k hradbám a k jižní bráně. Nevím jak to mají udělané, ale ti co jdou touto branou dovnitř platí vstupné tak se dávám podél

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

hradeb vpravo. Hradby jsou postaveny snad z miliónu malých šedých cihliček, výška i šířka je impozantní. Brána je vlastně průchod v hradbách a na vrchu je postavená klasická dřevěná, vyřezávaná, zdobená pagoda. V průchodu jsou také vystaveny vozíky, tažené lidmi, které byly používány pro dopravu lidí a věcí. Procházím starými dlážděnými uličkami a dojdu k bráně, kterou jsem ráno přišel. Tak se jdu podívat na hradby z venku a pak jdu na nádraží, abych si koupil lístek dál do Xianu. Zajdu do prodejny lístků a za pomoci LP koupím lístek jen na stání do Xianu za 58Y. Vracím se zpět do starého města a jdu po hlavní ulici pak se dávám jednou z uliček k severní části hradeb a bráně. Po cestě se zajdu podívat do několika domů, které jsou postaveny v klasickém čínském stylu. Vstup je z hlavní ulice a po projití se člověk dostane na nádvoří s dalšími budovami. To vše tvoří bohatší domy. V ulicích je už spousta turistů a tak se pomalu vracím zpět ke zvonici. Zvonice je brána nad hlavní ulicí a tvoří tak průchod. Má další patra a mezi nimi jdou opět zdobené stříšky. Na zvonici převládá modrá a stříbrná barva a celá stavba je dřevěná. Jelikož ulice jsou zaplněné vracím se do hotelu a jdu si lehnout. Později odpoledne se probouzím a trávím ještě chvíli v hotelu, dávám si kafe a něco k jídlu. Povídám si s majitelem a jeho rodinou, je tu i jejich dcera s obrovskou kytkou a mašlí ve vlasech. Po stranách má třásně. Trošku se stydí, ale po chvíli se otrká a blbne, chci si ji vyfotit a dokonce mi pózuje. Vydávám se zase ven, zajdu se podívat do první kolmé ulice nad zvonici, vlastně k východní bráně. Vpravo vede cesta ke třem dřevěným branám, které stojí snad po 100m za sebou. Jsou nádherné, zdobené s nápisy a lampióny. Okolo jsou trhovci a postávají tu i motorové rikši. Zastavím se u několika dědů, kteří tu na ulici hrají nějakou čínskou hru s dřevěnými kolečky na kterých jsou nějaké čínské znaky. Chvíli je pozoruji a ptám se, jestli si je mohu vyfotit. Dojdu ke stěně, na které je modrám mozaika s asi 8 oranžovými draky. A už jsem u hradeb. Jdu ven a zajdu si na net do nového města, za 1,5Y/h tu odešlu nějaké foto a podívám se na poštu. Po 20h je už naprostá tma a já se vracím zpět do starého města. Po cestě potkávám Španěly a tak chvíli pokecáme a jdu se podívat, kde bydlí. Jsou ubytováni na té ulici za zvonici vlevo. Je na ní spousta hotýlků a ubytování. Některé mají u recepcie i net k dispozici pro hosty zdarma. Pak jdu zpět k hlavní ulici se zvonici, zajdu si na něco k jídlu. Chvíli se courám po městě, kde všechno svítí. Je tu spousta lidí a tak to balím a vracím se do hotelu. Zajdu si dát koupel a pak zalezu do postele.

Den sedmý, pátek 3.10.2008, Pingyao, Čína
Teplota : 25 °C,

Probouzím se před 9h a balím si věci. Jdu se domluvit s hoteliérem. Nechám si u něho věci, které si později vyzvednu. Říká, že si je mám dát do jeho pokoje, kde je mimo jiné ukrutný binec a za hlídání chce 5Y. Vrátním se na pokoj a dopisuji deník. O něco později se vydávám do města. Je ráno a je tu 18°C. Vyjdu na hlavní ulici a po ní se vracím kousek zpět ke zvonici. Dávám se stejnou ulicí jako včera večer směrem na východ. Projdu si stejná místa a udělám si foto, když je pořádné světlo. Vyfotím si vyřezávané dřevěné brány nad silnicí, také se zastavím u party starších obyvatel, kteří tu na zemi hrají nějakou hru s dřevěnými kameny, na kterých jsou napsaná různá slova. Pro nás to vypadá tak, že jsou na nich namalované různé zajímavé čínské znaky. Jdu dál a okolo jakési moderní budovy a modré stěny s asi deseti draky dojdu až nakonec města k hradbám, opouštím staré město a dám se podél hradeb. Procházím se menším parkem, který je okolo hradeb. Dojdu k rohové věži, teda hradby jsou u rohu ve tvaru šestiúhelníku a na hoře je malá čtyřhranná věž s kulatými okny. Jdu dál okolo takových chudých domků, které mi hodně vzhledem připomínají domečky v Iránu. Dostanu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

se až na velké prostranství u jižní brány. Před hradbami je obrovský park, tak se jím jdu projít. Vede nejprve do mírného kopce a na vršku je na zemi namalovaný nějaký ornament, kousek za ním je jezírko a pagody, ke kterým vedou malé mosty. Do jezírek vybíhají malé ochozy s kamenným zábradlím. Na některých z polostrůvků roste velký strom a okolo něj jsou lavičky. Na jedné z nich si sednu a pozoruji barevné karásky, kteří plavou okolo ve vodě. Jeden chlapík tu podniká a v nafukovacím balóně pouští děti po jezírku. V jezírku jsou vodotrysky, které po chvíli přestávají stříkat a to už není ono. Je už docela teplo a tak si tu trochu odpočinu a pak se zase parkem vracím zpět k jižní bráně. Vracím se zpět do města a ulicí vedoucí okolo mého hotelu se vracím ke zvonici. Na stejné křižovatce jako ráno se dávám vlevo, kde je spousta hotelů. Zastavím se v jednom hotelu na Internet, kouknu na poštu a pošlu nějaké foto. Nahraji nějaké foto přímo na server. Pak se vracím zpět do ulic a jdu do severní části. Po cestě se podívám na některé staré domy se zahradami apod. Na konci města projdu branou zase ven a jdu se podívat na sochy strážců, kteří tu stojí před ní. Jsou v brnění a v ruce mají kopí. Chci se zajít podívat i do běžných ulic města a ne jen tu turistickou část. Dávám se ulicí přímo od brány na další velkou křižovatku. Tady se vydávám vpravo souběžně s hradbami. Ulice je rozbitá s dopravními prostředky všeho druhu. Je tu spousta prachu a smogu. Okolo není nic zajímavého, je už to taková klasika na kterou jsem z mých cest zvyklý. Polorozpadlé domy s bincem okolo a na dvorech, děti na mě volají Hello. Vydám se úzkou uličku vedoucí po hlíně, bahně a mezi odpadky směrem zpět k hradbám. Vycházím u severovýchodního rohu hradem a tak jdu zase parkem okolo hradeb dál směrem k východní bráně. Pomalu se stmívá a u brány jsem až za tmy. Projdu do města a jdu na hlavní ulici. Po té se vracím zpět do centra turistického ruchu. Okolo jsou krámky zase se vším možným a tak na ulici dělám nějaké foto s dlouhým časem, abych zachytil trochu noční atmosféry tohoto nádherného města. Vyfotím pár obchodů s lampióny a jinými všemožnými světýlky. Trošku se tu ještě courám, zastavím se na jídlo a pak se ulicí vedoucí ke zvonici vracím do hotelu pro bágel. S báglem si pak naposledy procházím městem a jdu pomalu zpět na nádraží. Na nádraží jsem v 21h, jdu do haly, sednu si na sedačku a čekám až mi pojede vlak do Xianu. Nic se neděje, jen postupně dorazí ještě pár turistů. Asi 20min před odjezdem vlaku vypuká klasický chaos a tlačence u nerezových zátarasů. Po kontrole lístků jsme postupně vpouštěni na perón, kde čekáme na vlak. Ten přijíždí přesně na čas. Zastaví, nastoupím do vagónu, kde je poprvé spousta volného místa. Sednu si na sedačku a po malé chvíli se rozjíždíme a vydáváme se tak vstříc něčemu novému.

Den osmý, sobota 4.10.2008, Xian, Čína
Teplota : 25 °C,

Trávím noc ve vlaku, je to stále stejná klasika. Když se mi podaří usnout tak je to tak na 30 min. Na každé zastávce přistoupí další cestující a vlak se tak pomalu plní. Zastávky jsou tak po 1 – 1,5h. Postupně se vlak dostává do své klasické čínské podoby. Shodou okolností jsem si vybral docela dobré místo, protože jeho majitelé přistoupili až 3h před koncem cesty. Takže jsem tak docela pohodlně strávil skoro celou noc. No, ale nakonec se na sedačkách nějak srovnáme a trávíme tak rozhovorem zbytek noci na cestě do Xianu. Bavím se s jedním klukem Wangem, který v Xianu studuje. Je to takový šoumen. Nakonec spolu vystupujeme a jdeme ven z nádraží. Jdeme na bus, který má zastávky vlevo před nádražím. Jedem 9kou kousek mimo centrum na ulici Ziqiang Xilu, kde mi pomůže najít místní ubytování. Je to klasika pokojík na který jsem ze svých cest zvyklý. Za celý pokoj chce majitel 25Y, což je

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

pořádný rozdíl od cen které jsem našel v turistických městech. Tak se rozhoduji tu zůstat dvě noci. Jdu se ubytovat a jdeme s novým známým ven. Ukáže mi, kde má universitu a pak jdeme na ulici Huancheng Xilu. Zajdeme k bance, vedle které je okénko v němž je předprodej lístků na vlak. S jeho pomocí si koupím lístek na další cestu, jsem rád za pomoc, jelikož domluva je tu dost složitá. Nikdo většinou neumí ani slovo a nerozumí ani mezinárodním výrazům jako je Internet apod... Poprvé mám lístek s rezervací na vlak a sedadlo na 6.10. do Chengdu. Rozloučíme se a já se vracím na pokoj si trošku odpočinout. Po cestě si koupím něco k jídlu. Okolo 14h se vydávám do města. Jdu zase na ulici u předprodeje jízdenek a na protější straně s pomocí mého průvodce LP a místních zvolíme správný směr a bus číslo 21. Tím jedu před náměstím k Velké pagodě Divoké husy. Náměstí je obrovské a v jeho spodní části začínají zpívající fontány, ty se táhnou středem náměstí do mírného kopečka. Jdu se na to podívat je to celkem zajímavé, ale ještě zajímavější je pozorovat místní Číňany, kteří mezi vodoryskami pobíhají a dělají všemožné blbiny. Na pravé straně jsou budovy s čínským stylem s různými obchody a za nimi je menší park. Jdu se do něj podívat, jsou tu různé sochy, nejzajímavější mi připadá malá pergola s čínskou střechou. Ta zastřešuje mramorový kámen s čínským nápisem, co na něm je jsem nezjistil. Číňani se fotí snad naprosto úplně všude, u všeho a se vším. Jednou takovou atrakci jsem taky já, tak se tu každý chce semnou fotit. Jdu parkem až na vršek náměstí, kde se nachází pagoda se sedmi stupni. Vzadu za parkem se rozprostírá staré město za červenou zdí. Kolem celého náměstí jsou stánky se spoustou suvenýrů, některé jsou opravdu pěkné, ale kdo se s tím pak má tahat. Procházím se celým náměstím a okolo Pagody do 18h. Pak se vracím k busu, kam jsem přijel a z druhé strany silnice hledám jiný který by mě vzal zpět do města mezi hradbami. S pomocí místních jedu pak dvěma autobusy. Vystoupím na náměstí u Zvonové a Bubnové věže. Jdu se podívat na Zvonovou věž. Ta je uprostřed velkého kruhového objezdu. Dole je cihlová základna s průchody do všech čtyř stran. Na základně je pak postavená samotná věž a ta má tři patra. Je klasicky zase vyzdobena s modrými střechami. Na náměstí je spousta obchodů a vše je osvětlené neony a reklamami. Dojdu i na Bubnovou věž která z venku vypadá stejně jako Zvonová. Pomalu se už setmělo a věž je nádherně nasvícená, každé patro je osvětleno a na ochozech jsou zavěšené obrovské bubny. Před věží pouštějí draky, které mají tak 100m na délku a dosahují tak do neskutečné výše. Obejdu věž a dám se do muslimské čtvrti. Je tu rušno a lidí neskutečné spousty, že se dá sotva projít. Zastavím se tu v jedné jídelně na něco malého k jídlu. Jdu podívat na stánky kterých je tu spousta a tvoří tak dokonalý labyrint. Dojdu až k mešitě, ale je už zavřená. Projdu za čtvrt' a temnějšími uličkami se poflakuju směrem zpět k mému hotelu. Nemělo by to být daleko tak jdu pěšky. Projdu okolo parku Linhu, kde místní zpívají, tancují a cvičí až na ulici Qianwei Jie po které jdu až za hradby. Zastavím se ještě na večeři, která je v místním stylu. Problém je, že mi nikdo nerozumí a tak to nakonec vyřešíme tak že okouknu kdo co má na stole a pak mu řeknu ať mi dá taky toto. Najím se perfektně. Místní po sobě na stole vždy nechají pořádný binec, ale zas proč ne ono je tu dost lidí a on to někdo ještě rád uklidí. Opuštím restauraci a jdu na křižovatku asi o 100m dál. Zjistím, že jsem hned vedle hotelu jsem rád, protože mi nikdo nedokázal říct, kde vlastně jsem. Jdu do pokoje a jdu si lehnout.

Den devátý, neděle 5.10.2008, Xian, Čína
Teplota : 28 °C,

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Ráno vstávám v 8:30h najím se a vydávám se ven. Jdu na hlavní ulici před hotelem a nastoupím do busu 9 a jedu s ním zpět na nádraží. Cesta zácpou trvá asi 30min. Vystoupím na nádraží, tam kde jsem s Wangem nastoupil včera. Pak jdu najít místo odkud jezdí autobus k Terakotové armádě. Přímo u hradeb, před vchodem do nádraží je zastávka autobusu číslo 306. Najdu to bez problémů a nasednu do prvního, který tu je cena je 5Y. Cesta trvá asi hodinu než se dostaneme na parkoviště kus za městem. Jdu parkem ke vstupu a u brány platím vstupné, které je 90Y. Okolo jsou stánky a prodavači suvenýrů. Projdu zase kus parkem a ještě jednou kontrolou lístků. Pak se dostanu na prostranství, kde jsou čtyři obrovské haly. Tak se rozhoduji vzít to postupně z pravé strany. Jdu do první haly, tady je zase další kontrola. V této budově je muzeum s nalezenými předměty. Projdu si jí a jdu do druhé, kde jsou kousky stájí, ulic a pár prvních vojáků. Je to opravdu zajímavé. Nad těmito budovami je jedna velká, ta hlavní, která má tak odhadem 500m na délku a šířku tak 200m. Uvnitř po projití halou se mi otevře pohled na celý prostor. Dole pode mnou je asi 10 ulic a ty jsou plné vojáků a koní. Je to fantastický pohled a to je zatím odkrytá jen tak 1/5 toho celého. V předních částech uliček jsou už vojáci postaveni a ulice vyčištěny. Dále jdou ulice jen odkryté a na čištění se pracuje. Stropy ulic se propadly a došlo tak zavalení. Vojáci jsou chaoticky rozházení v zasypaných ulicích. Spousta jich je i poničených. Vše je ve skutečné velikosti, když se kouká člověk na toho vojáka, má z něj až nepříjemný pocit. Procházím se halou kolem dokola a prohlídnu si všechno co se dá, je to opravdu nádhera. No jsem nadšen a pomalu halu opouštím. V poslední hale je jen prodejna suvenýrů. Tak jdu zpět na parkoviště a zastavím se v jedné restauraci na oběd. Pak jdu na autobus a za 7Y se vracím zpět do Xianu na nádraží. Přesednu na 9tku a jedu zpět do hotelu. Na pokoji jsem v 18h, tak se natáhnu a trošku odpočívám. Za chvíli někdo klepe a tak jdu otevřít. Přišel Wang na kus řeči a přivedl se sebou kamarádka. Tak spolu trošku pokecáme, jako kde jsem byl a co jsem viděl a tak. Jdeme se podívat k němu na kolej. U vstupu si mě zapíší než mě pustí dál, zase jsem tu jak raritka, přemýšlím kam jsem se to na svých cestách ještě nedostal. Zajdeme k Wangovi a udělá mi jakousi polévku s ořechy. Podívám se tu trošku kolem a v některých třídách se ještě učí. Jdeme ven na nedalekou ulici na Internet. Pošlu zase nějaké foto a podívám se na poštu. S Wangem tu zkusíme nastavit ICQ, ale nějak to nechce chodit, tak nevím jestli to mají nějak hlídané nebo co. Zlobí i posílání E-mailů. Trávíme tak čas skoro do půlnoci a pak se před hotelem rozloučíme a jdeme si zase každý svou cestou. Za tahle setkání a zkušenosti, kdy mi cizí člověk vstoupí do života, pomůže a zase zmizí, za to opravdu stojí cestovat. Potkávám tokové lidi všude a to je to co mě baví...

Den desátý, pondělí **6.10.2008, Xian, Čína**
Teplota : 27 °C,

Ráno vstávám zase okolo 8:30 a zhruba asi hodinku mi tvá než připravím vše nezbytné k odjezdu. Spáchám ještě očistu na WC, které je společné na chodbě a současně je i koupelna. Pak jdu vrátit klíč majitelům a paní si jde zkontrolovat pokoj. Při kontrole zjistí, že na pokoji chybí dálkový ovladač od TV. Vzniká tak velký problém a hledají v celém pokoji, dohadujeme se a tvrdím jim, že když tu není tak tu asi nebyl. Anglicky neumí skoro nic a tak je domluva docela zajímavá. Po hodině dohadování se domluvíme tak, že z 20Y depozitu, který u nich mám mi vrátí půlku a druhou si nechá. Trošku mě to štve, spíš jen z principu, jelikož je to na naše asi 25kč. Prohledali všechno v pokoji asi desetkrát dokola a jelikož to nikam nevede a čas běží tak to nechávám být. Opouštím hotel a jdu klasicky na druhou stranu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ulice na zastávku odkud jezdí devítka na nádraží. Jdu si dát bígl do úschovny, ale je ty před uložením prohlídka, tak musím prohrabat v okénku všechno v báglu. Kouknu do LP a přemyslím kam dneska zajet, když mám ještě skoro celý den k dispozici. Nakonec vyberu vykopávky neolitické vesnice BANPO. Najdu si tedy zastávku autobusu 105 a jedu jím až do oné vesnice. Ono je to spíš předměstí Xianu, protože autobus město po cestě neopustil, i když jel něco přes hodinu. Autobus staví na jedné křižovatce pod velkým mostem, Všude okolo jsou staveniště a fabriky. Podle rad místních jdu po ulici kolmo od mostu dolů. Jedná se o naleziště, do kterého je vchod přímo z této ulice. Za vstupem je zahrada a po obou stranách jsou budovy a v nich místnosti s nalezenými předměty z vykopávek. Jsou rozdělené a v jedné jsou třeba vázy a keramika, v druhé zase nástroje, sekery, jinde zase jsou zkamenělé lebky zvířat a celé kostry pravěkých lidí. Projdu si tímto nádvořím s muzei a pak jdu do velké hlavní budovy, do které se musí vystoupat po schodišti. V této budově, což je vlastně jen zastřešený kus, jsou samotné naleziště. V budově je ohoz a uprostřed jsou vykopávky celé vesnice, ohniště, základů nějakých budov a stanů. Na ohozech jsou takové skleněné rakve a v nich jsou lidské ostatky staré až 7000let. Projdu si vše a jdu se ještě podívat do zahrady za budovou. Jsou tu budovy postaveny jako napodobenina vesnice pro unavené turisty, ale jinak je park zarostlý, dost zpustlý a celkově nevkusný. Posadím se na jednu lavičku a pozoruji okolí, je tu aspoň klid a tak si tu trošku odpočinu. Strávím tu asi hodinu poté se vracím na ulici a po cestě k zastávce busu se zastavím v jedné restauraci na oběd za 6Y. Pod mostem si najdu svůj bus a tím se vracím zpět na nádraží. Přijíždím v 16:45 a jdu si do úschovny vyzvednout bágl a jdu rovnou do Waiting Hall, kde zase probíhá tlačenička u rentgenu, po úspěšném projití mířím rovnou k hale, kde už probíhá odbavení mého vlaku. Spěchám tedy rovnou do fronty a obrovskou tlačeničkou projdu kontrolou lístků, na perón a do vlaku. Zajdu do vagonu podle místenky najdu své sedadlo a ty co sedí na mém místě vyhodím. Sotva si uložím bágl tak se vlak už rozjíždí a já opouštím Xian. Jedu tu mezi místními sám turista, tak jsem tu jako atrakce, ale všechno v pohodě, každý se chce vybavovat i když nic moc neumí, ale co. Jedeme asi hodinu a pak přichází nějaký chlapík z vlaku. Chce abych si vzal všechny věci a šel s ním. Nechápu jako proč vůbec a navíc, když mám konečně místenku. Vlak je neuvěřitelně nappán a tak se prodírám uličkou plnou lidí. Vrážím do nich sám i báglem, protože projít se nedá, pěkně mě štve co zase vymysleli. Prolezu takhle skrz čtyři vagony a dojdeme do jídelního. Posadí mě k jednomu stolku a bágl si prý mám dát pod sedačku. Pak sežene někoho, kdo mluví anglicky a vysvětlí mi, že budu tady, protože je ve vlaku moc lidí. Je to dobrý, ale až na to, že sedačky jsou strašně nepohodlné, a že tu pořád někdo hulí. Vedle přes uličku sedí nějaký pán s paní. Ukazují si nějaké věci a zahlédnu tam i legitimace policie s rudým odznakem. Pak se dají trošku do řeči a tak spolu komunikujeme jak to jen jde a dokonce se semnou dělí o jídlo a ovoce. Paní má telefon Apple, tady stojí desetinu toho co i nás. Ukazuje mi na něm svoje fotky a své rodiny. Vlak jede horami a tak jedeme samým tunelem. Později jde okolo nějaký turista a tak se posadí na kus řeči a povídáme si spolu asi hodinu. Je z Holandska a jedou celá parta někam na trek do Tibetu. Večer pak přichází obsluha jídelního vozu a chce po mě 20Y nechápu za co. Tak zase sežene anglicky mluvícího, což je průvodce těch Holanďanů. Ten mi vysvětlí, že je to za noc v jídelním voze. No asi příplatek za to hulení. Vysvětlím jim, že mám místenku a že mě sem jejich kolega dovlékł přes čtyři vagony aniž bych chtěl. Takže jim nic dalšího dávat navíc nebudu. Pak přijde ten kolega a nějak to s nimi vyřeší a tak tu zůstávám.

Den jedenáctý, úterý 7.10.2008, Xian - Chengdu, Čína
Teplota : 24 °C,

V noci se občas budím, ale docela to jde. Zastavujeme v jenom větším městě a docela dost lidí vystoupí. Jedna ženská z obsluhy vlaku neustále strašně řve. Uklízí nebo ať dělá cokoli tak u toho pořád řve. Koukám z okna, venku prší. Krajina venku se pěkně změnila jede se zelenými horami se spoustou řek. Zbytek cesty už nějak přečkám a v 11:30 jsem na nádraží v Chengdu. Koukám do LP a najdu si nějaký guethouse, pak jdu ven a před nádražím stojí hoteloví naháněči s cedulkami, na kterých mají názvy svých hotelů. Najdu si název mého vyhlédnutého GH a jdu k pani s cedulí. Hned tady na místě se spolu domluvíme na ceně a pak jedeme taxíkem do hotelu. Jedeme velkým městem do centra přímo do tibetské čtvrti. Je to spíš asi jen několik uliček v tibetském stylu tady v centru pro turisty. Vystoupíme a jdeme uličkou asi do poloviny a tam zahneme do hotelu. V přední části je restaurace a vzadu je pak železná mříž se zvonkem na recepci. Jdu na recepci a ubytuji se za 25Y ve společné ložnici. Hotel je dvoupatrový ve tvaru obdélníku, uprostřed je malé jezírko. Jdu po schodech do prvního patra dát si věci do pokoje na svou postel. Po vyřízení nezbytných formalit chci jít ven s tím, že bych se ještě dnes zajel podívat do chovné stanice pand. Na recepci se dovídám, že pandy odpoledne spí, takže je lepší to nechat na ráno. Dnes se tedy podívám po okolí po městě a po obchodech. Projdu si blízké okolí hotelu. Jsou tu dlážděné ulice se zahrádkami okolo dřevěných domů. Je tu spousta restaurací a obchodů. Když dorazím do města najdu i třípatrový Carefour, mají tu spoustu pěkných věcí za rozumné ceny. Člověk by si tu i nějaký ten suvenýr vybral, ale kdo by se s tím takovou dálku táhl. Mají tu třeba nádherné sady čínského porcelánu. Zajdu se podívat i do krámků s elektronikou, ale žádný cenový zázrak to není. Podle rady jednoho místního obyvatele narazím na park s hrobkou. Jdu se do něj podívat. Vstup tvoří světle hnědá brána s třemi oblouky. Prostřední je o něco menší než ty dva boční. Nad ním je zlatý čínský nápis a nad ním klasická střecha. Brány mají červená vrata s černě natřeným kováním. Vedle vchodu jsou zase tři lvi s jednou nohou na kouli. Za vchodem začíná park a vede k hrobce uprostřed. Po stranách okolo jsou sochy nějakých zvířat jako okřídlený lev apod. Okolo hrobky je v kruhu chodník a směrem dál od hrobky je pak všude park. V parku je spousta stromů, bambusů a jezírek. Mezi jezírky jsou pak postaveny domy z části na zemi z části na vodě. Domky jdou propojeny zastřešenými ochozy s červeným zábradlím a sloupy. Strávím tu čas až do tmy a pak se pomalu vracím zpět do centra k hotelu. Zastavím se na něco k jídlu. Venku zase začíná pršet. Když jsem na pokoji ubytovává se kluk z Norska. Později jdu ještě dolů k recepci kde je PC a volný přístup na net. Tak pošlu nějaké foto, podívám se na poštu a pokecám s kámošem po ICQ.

Den dvanáctý, středa 8.10.2008, Chengdu, Čína
Teplota : 28 °C,

Vstávám v 7 hod a po chvíli vyrazím na vlakové nádraží. Od hotelu jdu najít nějaký spoj, ale jede tu jen 64 na horní autobusák a pak musím přesednout na 80tku. S tou projedu okolo nádraží a dojedu až na bus za něj na konečnou do nějakého autobusového depa. Ono je to sice za nádražím, ale musí se to celé obejít a to už je pořádný kus cesty. Jdu tedy ven z depa na ulici a tam si počkám zas na jiný autobus a s tím už se bez problémů vrátím k autobusovému nádraží. U nádraží chvíli hledám prodejnu lístků, ale nakonec se mi to povede. Dokonce i tentokrát koupě lístku proběhne naprosto bezproblémově. Mám lístek na zítřejší odpoledne

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

v 16:10 do Kunmingu za nějakých 124Y. Vracím se na zastávku před nádražím a 55kou jedu na nádraží Xin Nan Men, kde s pomocí jednoho místního kluka kupuji lístek do Leshanu za 44Y. Autobus odjíždí za chvíli a jede celou cestu po dálnici. Tak ujede svých 140km za 2h což je přesně na čas. Na místě jsem tedy ve 13:20 a najdu si jiný místní bus číslo 13, se kterým se dostanu přes celé město rovnou ke vstupu do areálu s velkým Buddhou. Jdu zaplatit vstupné 70Y a menší džunglí stoupám na kopec. Po cestě jdu podle značek a prohlédnu si sošky menších Buddha, bílého tygra a nějaké pagody a jeskyně. Na vrcholu, kam jsem vystoupal po schodech je Buddhistický chrám. Projdu si jej a v jeho zadní části lidi přispívají na jeho opravu. Za odměnu se mohou zvětšit na jednu z tašek, která se pak dá na střechu chrámu. Prodávají se tu samozřejmě i všemožné suvenýry jako všude v Číně. Jdu ven a jdu přímo k soše Buddha. Ta je vytesaná do skály u řeky. Stojím v úrovni jeho hlavy a koukám dolů k vodě. Výhled je pěkný. Jdu po schodech po jedné straně Buddha dolů. Sestoupím postupně až dolů k řece, kde stojím u Buddhových úctyhodných nohou. Postupně jsem si cestou prohlédl celou sochu. Sochá má 71m na výšku a je to největší socha sedícího Buddha na světě. Socha je vytesána v pískovci a tak má načervenalou barvu. Po schodech na druhé straně zase vystoupám zpět nahoru a jdu rovnou do parku a bonsajové zahrady. Prohlédnu si zahradu s jezírky a pergolami a podle značek jdu dál k Woyou templu. Cesta vede po stezce zařízlé v pískovcové skále nad řekou. Dojdu do rybářské vesnice, projdu jí a pokračuji k mostu, která vede na ostrov. Most je červený na obou koncích zastřešený pergolou. Jeho prostřední část tvoří nad ramenem řeky velký oblouk. Přejdu na druhou stranu a po schodech stoupám na vrchol dalšího kopce k chrámu a malé vesničce. Podle průvodce by měla být v chrámu Woyou shan socha ležícího Buddha 170m dlouhá. Projdu celý chrám, který je v podobném buddhistickém stylu jako ten u velkého Buddha, ale sochu tu nenajdu. Ptát se na něco místních je absolutně beznadějně a tak se pomalu vracím zpět k mostu. Za mostem se dávám ale doprava a jdu okolo kopce k silnici po které jsem sem přijel jen asi o kilometr dál. Jdu po silnici směrem zpět, kde jsem před tím vystoupil z autobusu číslo 13. Najdu si nějakou zastávku a počkám si na autobus a jedu s ním zpět na nádraží. Projíždím městem a začíná to tu pěkně žít. Říkám si, že je škoda, že není víc času abych tu mohl dnes přespát a podívat se po okolí. Dojedu na nádraží a jdu rovnou do haly si koupit lístek zpátky do Chengdu. Je 18:45 a poslední bus odjíždí v 19h, tak to mám docela kliku. Jedeme docela svižně a tak jsme zpátky v Chengdu na autobusáku ve 20:30. Jdu si dát někam něco k večeři a po ní ve 21:30 jdu hledat nějaký autobus zpátky do mého hotelu. Chvilí brouzdám nočními ulicemi a tak najdu jednu velkou křižovatku, kde mě místní posílají asi 200m do jedné odbočky na zastávku autobusu. Ve 22h jede zase poslední autobus a tak nasedám a po nějakém čase vystupuji kousek od hotelu. Za chvíli jsem už na pokoji, kde už je několik spolubydlících. Mají ještě rozsvíceno a i otevřená okna, tak to asi v noci bude komáří masakr. Dám si koupel a pak ještě zajdu na hotelový internet kouknout na poštu a poslat nějaké foto na server.

Den třináctý, čtvrtek 9.10.2008, Chengdu, Čína
Teplota : 23 °C,

Opět vstávám v 7h, balím a opouštím pokoj. Jdu si dát věci na recepci a pak zase jdu na zastávku autobusu 64. Nasednu do něj a jedu s ním až na konečnou. Je to zase autobusové nádraží se spoustou šmelinářů, kteří zde prodávají údajně kradené telefony, ale jsou to jen nefunkční atrapy. Oni vám ukážou svůj funkční a pak jej prohodí za jiný, která je jen vycpaný, ale na oko vypadá jako funkční. Ptám se na cestu a jiní místní mě navigují k busu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

532. S tím jedu až před vchod do parku s pandami. Musím tu zase zaplatit vstupné 30Y, jdu parkem okolo budov, kde se zabývají chovem a výzkumem pand k samotným výběhům. Sem tam sou někde vidět, ale na turisty kašlou a jen tak si blbnou. Podívám se na výběh s červenými pandami, které jsou malé a vypadají spíš jako lišky. Udělám si nějaké foto, docela se tu vyplatí 300 objektiv se kterým se tahám. Jdu k pavilónu s mláďaty, které už jsou zalezlé a spí. Focení je zakázáno asi proto, aby je to nerušilo. Jdu tedy dál k pavilónům s klasickými, velkými, černobílými pandami. Zde zrovna probíhá krmení, tak se seběhnou lehnou si na záda a cpou se bambusem. Je sranda jak bambus loupou a oschlé slupky vyplivují na svůj pupek. Za chvíli vypadají jak, kdyby právě vylezli ze smetáku. Obejdu si všechny čtyři pavilóny. Pand tu moc není, ale zas na druhou stranu to úplně stačí, protože je to stále to samé. U jedno výběhu pozoruju dvě pandy jak se rvou a dělají blbiny. Jdu dál za park, kde je velké jezero s labutěmi a okolo chodí pávi. Pomalu opouštím středisko a vracím se zpět na ulici k hlavní bráně. Najdu stejný bus a stejnou cestou se vracím do hotelu. V jednom krámku si prohlížím mobily se spoustou funkcí made in china za 600Y. V hotelu si ještě zajdu na net a pak si vyzvednu bágel a jedu zase 64kou a 80tkou na nádraží. Vystoupím o kousek dřív, koupím si na cestu něco k jídlu a pití. Jdu do haly a tentokrát projdu k vlaku docela v pohodě a bez problémů. Není tu ani obvyklý průchod mezi nerezovými trubkami s nezbytnou tlačenicí mezi nimi. Po další kontrole jsem ve vagóně a jdu na své místo. Vlak zase odjíždí přesně na čas a já se tak zase vydávám na další kus cesty. Po dvou hodinách cesty je tma. V tomhle vlaku není ani tlačenice v uličce. Je trošku dražší tak asi proto. Naproti mně sedí paní s malým klukem, který hůlkami baští večeři. V duchu si říkám co asi na mě skončí. Nakonec je to jen kelímek s vodou a ten skončil těsně vedle mě. Tak je jen na zemi menší potopa, vysuší se to novinami a je zase pohoda. Později v noci prochází vlakem policajt a všem kontroluje lístky a doklady. Moc se s tím nepáře a bez kompromisně každého kdo spí vzbudí a nedá pokoj dokud ho nekontroluje. Jo jo. Přistoupí taky nějakí domorodci, kteří jsou strašně špinaví a jsou to pořádná prasata. Vše co nepotřebují hází na zem, kam i plivou a hází zbytky jídla.

Den čtrnáctý, pátek 10.10.2008, Kunming, Čína
Teplota : 25 °C,

Ráno venku zase prší, vlak jede mezi horami a pozoruju jak se zase ta krajina okolo změnila. Venku jsou zelené kopce a pod nimi teče řeka. Domorodci okolo řeky obdělávají svá malá políčka nejčastěji s rýží a kukuřicí. Vlak dojíždí do Kunmingu s hodinovým zpožděním. Hned si jdu do prodejny lístků koupit zase další lístek do Guilinu na 15.10. S pomocí několika místních jdu najít autobusák odkud jezdí bus do Lijiangu. Před vlakovým nádražím je obrovská ulice vedoucí dále do nitra města, autobusák se nachází asi 300m na této ulici směrem od nádraží. Z venku bych ani neřekl, že je to autobusové nádraží. Vládne tu pěkný zmatek a taky je tu dost pokoutných prodavačů lístků. Jdu si stoupnout k okénku a chci si u něj koupit lístek. Pořád někdo prudí, že mají lepší ceny a tak podobně. Nakonec se nechám ukecat a jdu se podívat na bus jednoho dopravce. Je to spací bus, kde jsou místo sedaček palandy. Nakonec si do tohoto soukromého busu koupím lístek, za docela solidní cenu. O něco jí srazím asi o 20Y. Stejně ve mně hlodá hlásek asi díky předchozím zkušenostem, že s tím stejně budou problémy. Autobus odjíždí ve 20h a tak mám dost času na prohlídku města. Nechám si bágel v zavazadlovém prostoru autobusu a pak jdu podle mapy do centra. Zajdu na náměstí, jsou tu dřevěné brány a palác. Na obou koncích náměstí stojí pagoda. Jedna je

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

východní a druhá západní. Palác je pěkně zdobený, vyřezávaný a malovaný. Celkově na něm převládá modrá a červená barva. Projdu si ještě okolí a pak se vracím na zastávku autobusu a busem číslo 129 jedu k ZOO. Omylem si koupím lístek právě do ZOO, ale naštěstí si toho všimnu dřív než tam vlezu a tak ho můžu bez problémů vrátit. Jdu tedy kousek dál po ulici do kopce, po asi 300m najdu hledaný chrám Yuantong. Jo to pěkný a velký buddhistický chrám postavená okolo jezírka. Za vstupní bránou je malý park s dřevěnou, zdobenou bránou. Samotný chrám je za jezírkem, okolo kterého jsou všude postavené další a další budovy chrámu. Obě strany jezírka jsou propojené dvěma mosty a pagodou, které stojí uprostřed jezírka. Jezírko je plné ryb. Všude po obvodu je mramorové zábradlí s malými ležícími lvy. Střechy všech budov jsou oranžové, sloupy jsou červené a ostatní je modré. Stejně barvy jako u chrámu na náměstí. Pagoda uprostřed je barevně podobná a má tvar osmiúhelníku. Samotný vnitřek chrámu je bohatě a barevně vyzdobený ať už vyřezávanými Buddhy, draky a jinými tvory. Nechybí tu samozřejmě ani malby, barevné látky, lampiony, oltáře, vázy s květinami, a podobně. Před vchodem je opět velká kovová konvice připomínající jakýsi samovar. Projdu si ještě budovy okolo chrámu a nafotím si nějaké detaily, výzdoby chrámu jako jsou nápisy na sloupech a budovách, vyřezávané ornamenty na střeších apod. Pomalu se vracím zpět ke vchodu a opouštím toto nádherné místo. Pak se stejnou cestou vracím zpět dolů z kopce k hlavní ulici, po které jsem sem přijel autobusem. U ZOO nasednu na autobus 129 a vracím se sním zpět. Jede souběžnou ulicí s ulicí vedoucí od vlakového nádraží a tak plánuji vysednout až někde v horní části. Jenže autobus je tak narvaný, že vystoupit se mi nepovede a musím jet ještě o jednu zastávku dál. Přejdu širokou hlavní ulici a na druhé straně najdu nějakou menší, která spojuje tuhle ulici s tou vedoucí od vlakového nádraží. Ulice je pěkný humus a ničím si nezavádá s Indií. Na rohu u nádraží najdu jednu rozumnou restauraci a najím se tu. Zajdu si ještě na protější veřejné WC. Zde opravdu poznávám význam slova „veřejné“. Jdou tu kabinky v řadě uprostřed skrz všechny vede strouha. Sedí se tedy na bobku ve směru strouhy a při výkonu se pozorují projíždějící výrobky sousedů. Některé z kabinek nemají ani dveře a nebo je někteří ani nezavírají, očividně to nikoho netrápí. Před kabinami stojí čekající dav na uvolněné místo. Dostane mě jeden, který si při výkonu otevře kabinku a od jednoho z čekajících chce zapálit cigáro. Po tomto zážitku se vracím na hlavní ulici a po ní jdu pomalu k autobusáku. Zajdu se podívat po nějakých obchodech, ale mají všude to samé. Ve sportovním obchoďáku mají jen boty a hadry. Trekové boty jsou moc pěkný a za pěkné peníze. Ve 20h jsem zpět na autobusáku a jdu k autobusu. Po nastoupení do busu přijde jeden blb a chce další peníze, prý za bágl. Tak se chvíli dohadujeme, vystoupíme z busu a řešíme to venku. Zkouší na mě něco jako, že on je solidní manažer této společnosti a pod... Jsem už naštvaný tak, že mu říkám, že je akorát solidní zloděj a že ode mne nic nedostane. Posílá mě na policejní stanici, když se po něm začnu sápat, že mu ji fláknu a pak že ho odtáhnu na tu policejní stanici tak mě někdo drží, aby k tomu nedošlo. Někdo mu dá 10Y aby dal pokoj což je směšný oproti tomu, že po mě chtěl myslím 50 nebo 100Y. Jde do háje a já se vrátím tomu co zaplatil těch 10Y. Nastupuji do busu a jdu si lehnout. Po malé chvíli vypuká to samé šou s dalšími turisty, kteří také tímto busem cestují. Stejná písnička a stejný kecy. Bavit jsem se Francouzi, ale nepamatují se jestli mu něco zaplatili nebo ne. Každopádně jsem se ve finále dostal skoro na plnou cenu lístku, takže se nevyplatí nikde nic šmelit a je lepší koupit si lístek normálně u okénka. V busu je smrad z nohou a bot tak, že by tu stála kudla. Asi očistě moc nedají. Po chvíli se vydáváme na cestu a pustí k tomu televizi. Netrvá dlouho a usnu. Po cestě dvakrát stavíme na pauzu a jinak nic zvláštního.

Den patnáctý, sobota 11.10.2008, Lijiang, Čína
Teplota : 23 °C,

www.journey.cz

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Ráno ještě za tmy jsem už na nádraží v Lijiangu. Nechají nás v busu spát a nikdo nás nevyhání. Tak jak se lidi probouzí postupně autobus opouští. Já se válím asi do 7h, kdy se rozední a společně s Francouzi si bereme taxík do centra města. Mají zamluvený nějaký hotel, domlouváme se, že se tam podíváme a když tak se tam ubytuji také. Vystoupíme v centru a jdeme okolo mlýnského kola a hledáme hotel. Projdeme rovně až na kopeček a jeden místní nás zase posílá zpět a prý musíme u toho kola vlevo do starého města. Tak jdeme jak nám poradil a hotel pořád nemůžeme najít. Koukneme do mého průvodce a vybereme jiný. Najdeme jej docela snadno, ale je docela drahý. Hned vedle je jiný a tak se tam jdu zeptat, tady chtějí 25Y za postel a tak se rozhodneme zůstat. Ubytujeme se v prvním patře hned za balkónem a pokoje máme skoro naproti sobě. Zůstanu v pokoji asi do 10h. Potom opustím hotelový pokoj a jdu se podívat do starého města. Je to bludiště starých dlážděných uliček mezi kterými se proplétá potok. Přes něj vede spousta dřevěných mostů nebo spíš lávek do starých kamenných budov. Ty dnes slouží jako krámky se suvenýry, prodejny čajů a restaurace. Je to působivé a má to zvláštní atmosféru. Vracím se pomalu na náměstí k mlýnským kolům. Mají tu i takové pyramidy z kytek v květináčích. Pokračuji dále podle potoka. Dělá se pěkně teplo, je znát, že už jsem víc na jihu. Po cestě si v jednom krámku koupím modrou zmrzlinu, no sníst se to dalo, i když ta chuť byla nějaká zvláštní. Musím říct, že to chutnalo jako nějaké mořské houby či co. Víckrát už do ní asi nepůjdu. Dojdu až k malé bráně vedle které je vlevo malý umělý vodopád. Za branou je park do kterého se platí vstupné. Místní neplatí nic a normálně prochází dál, ale po mě chtějí 80Y asi za bílý ksicht. Tak to ne a jdu kousek zpět, dám se pak jednou uličkou vpravo a obejdu kousek a dostanu se k druhé boční bráně. Tady je to stejné. Je tu i jedna ulička slepá, hned u potoka. Dalo by se tam i vlézt tudy, ale je to dost okaté. Tak volím metodu zkusím projít a uvidíme. Místní opět prochází, tak se zařadím za ně a projdu také. Hned za branou je několik krámků s pohledy a jinými suvenýry. Za tím je most přes potok kolem kterého jsem šel sem a pod ním je menší vodopád. Přejdu na druhou stranu, jdu okolo jezera. Uprostřed jezera je pagoda, ke které vede sněhobílý most s pěti oblouky. Na pozadí jsou vidět zasněžené vrcholky tibetských hor a vypadá to celé nádherně. Pagoda je čtyř hraná se třemi patry, převládá na ní červená barva. Jdu se k ní podívat, dále procházím podél potoka dál na jezero. Zde je potok o dost širší a občas přes něj vede dřevěný most. Po pravé straně mám Elefant hill. Dojdu po cestě až k silnici, tuhle stranu nikdo nekontroluje a dá se sem jít bez problémů. Stejnou cestou se zase vrátím k jezeru, jelikož mám ještě spoustu času, rozhoduji se jít podívat na vrchol Elefant Hillu. Převýšení ukazuje na hodinkách 350m. Jdu po schodech nahoru na kopec. Po cestě jsou dvě menší pagody jako odpočívadla pro znavené turisty. Po malé chvíli se mi už otevírá pěkný pohled na park s jezerem a přilehlé město za ním. Jdu až do borovicového lesa, který je plný hrobů. Dorazím do malého sedla, kde se cesta rozděluje vlevo i vpravo na kopec. Vydám se vlevo a po krátkém stoupání dojdu k pagodě na vrcholu. Ta je ověčena tibetskými modlitebními praporky. Kazí jí jen to, že je za ní nějaký vojenský vysílač a je dost zarostlá v křoví. Před pagodou jsou poskládané kameny na sobě jako na většině kopců. Vracím se zpět, protože cesta dál klesá zpátky do parku. Po cestě potkávám dva turisty je to Němec a Češka. Tak chvíli pokecáme co a jak, co je kde zajímavého a co se komu nejvíc líbilo a tak podobně. Sestoupím zpět do sedla a jdu na druhou stranu. Je tu taky pagoda, ale dvoupatrová a nezarostlá s pěkným výhledem na město i dále do hor. Toto je vrchol Elefant hillu 2613 m.n.m. Vzadu jsou vidět hory s výškou okolo 5000m. Chvilí se tu zdržím a vychutnávám si konečně taky odpočinek od města a shonu. Klidu a přírody jsem si na své cestě zatím moc neužil. Vracím se dolů a odhadem jsem to tak nějak spočítal na 1300 schodů. Pobudu ještě dole v parku, kde si prohlédnu nějaké paláce a v jednom hraje místní lidová hudba. Později park opustím tou boční branou, kterou jsem sem přišel a po hlavní ulici se vracím zpět na

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

náměstí s mlýnskými koly. Po cestě jdu okolo jednoho moderního malého náměstí, kde je obrovská socha Maa. Zastavím se v jedné restauraci na jídlo a dobře se najím. Pak se vracím do starého města a v jednom krámku si koupím šály z kašmíru, podobné jako jsem loni přivezl z Indie a Iránu a blbě jsem je všechny rozdál. Chvilí se taky zastavím v jednom stavení, kde kluci a holky v krojích tancují na místní hudbu. Vypadá to pěkně. Vracím se do hotelu a jdu si udělat kafe a na terásce hotelu odpočívám. Vrací se i sousedé z Francie a tak dáme kus řeči. Dovím se od nich, kde se dá sehnat kopie mapy pro trak. Později už za tmy vyrazím do starého města zachytit trošku místní atmosféry. Je tu spousta lidí a uličkami se jen prodírám. Všude svítí krámky a restaurace, na domech svítí červené lampióny. Jdu do jedné ulice, kde je book coffee. Tady dostanu kopii zadarmo a tak pobudu chvíli na internetu, který tu také mají. Zase pošlu nějaké foto a podívám se na poštu. Po cestě zpět najdu jeden krámk, kde píší čínské nápisy. Zeptám se jich jestli by mi nepopsali svitky, které jsem koupil v Bampo. Domlouváme se, tak jdu do hotelu, kde si vezmu svitky a vracím se zase zpět do krámk. Holka co je v krámku mi zavolá mistra a on mi svitky popíše místem, kde se ona scenérie v Číně nachází. Zeptám se jestli si ho mohu při tom vyfotit a pak zaplatím 10Y za popsání jednoho svitku. Holt umění něco stojí. Pomalu se ještě courám městem a koupím si trošku jasmínového čaje. V hotelu si pak čaj udělám a trávím večer při dopisování deníku.

Den šestnáctý, neděle 12.10.2008, Lijiang, Čína Teplota : 25 °C,

Ráno vstávám a balím si jen to nejnnutnější. Ostatní věci dám do velkého báglu a nechám je v hotelu na recepci. Opustím hotel a starými uličkami se vydávám zpět na náměstí s mlýnskými koly a k hlavní silnici. Jdu na zastávku MHD a čekám až pojedou nějaký bus. Nasednu na 8čku a sním jedu na autobusák. Do haly nádraží dorazím asi v 7:30h a jdu hned k okénku a koupím si lístek do Quiatou za 15Y. Chvilí ještě čekám ve Waiting hall a potom jdu do autobusu. Autobusem jedeme asi 2h a nakonec jsem vysazen ještě s jinými turisty u jakési brány nebo spíš místa, kde se musí zaplatit vstupné 50Y. No vyřídím tu nezbytné a po malé chvilce se už vydávám podle mapy, kterou jsem si včera sehnal. Je to spíš takový ručně malovaný plán, ale pro svůj účel je naprosto vyhovující. Jdu kus po silnici a hned za školou se vydávám po cestě vedoucí doleva. Se mnou tu jdou kluk a holka z Izraele. Jsou tu červené značky a šipky na Naxi guest house. Cesta asi 16km dlouhého traku začíná u nějakého ramena řeky Yangze (Dlouhé řeky). Kousek po proudu se stěny začínají prudce zvedat a vytváří tak soutěsku Skákajícího tygra (Tiger Leaping Gorge). Nejprve se jde po rovině mezi domy a pak cesta vede dál už jen stezkou pro pěší. Mírným stoupáním se dostávám až na kraj soutěsky, potkávám tu jednoho místního Číňana s oslem, který nabízí svezení znaveným turistům. Zajdu za první úbočí, prvního kopce a hned se mi otevře pohled na zasněžené vrcholy hor na druhé straně řeky. Mají tak okolo 5000 m.n.m. Odtud dál se jde po úbočí kopců, cesta je v nich zařízlá a kopíruje tak stěnu soutěsky. Hrubým odhadem řeka je tak o 400m níž pod mnou a teď začínám chápat proč místní varovali a říkali, že je cesta nebezpečná, hlavně při a po dešti. Soutěska se stále zužuje, hloubka pod mnou se zvětšuje. Řeka se valí úzkým prostorem mezi skálami a přes mohutné peřeje silně burácí. Po 2h se dostávám k prvnímu z Guest housů, cesta je vlastně značená na cedulích od jednoho k dalším s údajem v hodinách. Od prvního GH vede nejprve cesta mírně z kopce, u jedné prodavačky zeleniny a ovoce si koupím něco pro osvěžení. Jdu dál a cesta začíná stoupat, když vylezu na první kopec, tak si uvědomím, že nemám vodu asi jsem ji nechal u té prodavačky. Vracím se

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

tedy zpět na úbočí toho kopce a vidím toho kluka z Izraele, jak na mě mává a ukazuje, že má tu mou vodu. To je paráda, moc mu poděkuji a pak jdeme společně dál. Jeho přítelkyně jde v nových botách a asi je nemá vyšláplé, protože se dost plouží a je očividně pěkně unavená. Jdu kousek dál a cesta začíná strmě stoupat, převýšení je přes 400m a cesta i krajina okolo je moc krásná a zajímavá. Zastavuji na malou pauzu každých 100 výškových metrů. Na vrcholu je malý stánek s občerstvením, za ním je pěkný výhled do soutěsky a na protější hory. Odpočívám a kochám se pohledem na okolní krajinu. Jo tohle to mi chybělo. Mezitím mě tu dojdou někteří spolucestující se kterými jdeme tak nějak průběžně už od začátku. Jedna turistka tu ztratila peněženku. Jeden Čínský turista jí našel a tak se jí ptá co měla uvnitř, aby zjistil skutečného majitele a pak jí vrátí. Tak to je super to by se u nás asi nestalo. Jsem v asi nejvyšším místě traku, řeka je pode mnou okolo 1000m a okolní vrcholy se zdají být docela blízko. Cesta dál vede lesem a pomalu zase klesá. Za hodinu a půl jsem v Tea Horse GH, kde se rozhoduji zůstat. Jdu se zeptat majitele na pokoj. Pak přichází i turisté z Francie, tak bereme společný pokoj a platím za postel 20Y. Jdu si dát sprchu v takovém přístavku kousek vedle GH. Na jeho střeše je terasa a okolo roste 2m vysoká tráva, která tu vydává zajímavé aroma. Sejdeme se na terase s Francouzi a zbytek pozdního odpoledne a večer trávíme povídáním. Objednáme si večeri a pak ještě nějaké pivo. Pozorujeme a fotíme zapadající slunce na vrcholech hor. Postupně mění barvy a vypadají až neskutečně. Okolo 20h už se začíná ochlazovat a zvedá se vítr, je čas to dneska zabalit a jít spát.

Den sedmnáctý, pondělí 13.10.2008, Soutěska skákajícího Tygra, Čína
Teplota : 25 °C,

Ráno vstávám před 8h a v pokoji je něco přes 15°C. Pomalu balím a jdu na snídani. Před 9h ještě spáchám hygienu a koukám na nebe. Od jihu to vypadá na déšť a od severu je jasno. Jsem zvědav jak to dopadne a jestli bude pěkně nebo pršet. Vrcholky hor, které jsme včera pozorovaly se dnes schovávají v hustých mracích. Dnes asi nebudou vidět vůbec. V noci mě trochu pátil obličej, koukám, že jsem si ho včera při cestě trochu připálil. Vyřídím ostatní formality a v 9:30h se vydávám na cestu. Francouzi už vyrazili o chvíli dřív. Dojdu kousek za GH a projdu malinkatou vesnicí, která je hned za ním. Už tady začíná drobně pršet. Pokud by to ale bylo jen takto, tak by to bylo ještě fajn. Na cestě leží ořech, tak si jich pár vezmu, ale jsou nějaké nedobytné. Po asi hodině cesty přestává pršet a začíná se dělat pěkně. Dojdu partu turistů z našeho GH, byla tu špatně značená cesta a oni se teď vrací. Volíme druhou cestu a jdeme dál po úbočí kaňonu. Jde se bez problémů, protože cesta vede více méně jen rovně. Občas jen trochu klesne nebo stoupne, ale ne nijak výrazně. Je to pěkná procházka s úžasnými výhledy na okolní hory a dolů do soutěsky. Dojdu do jedné další vesničky, kde cesta vede kus po vybetonované silnici a okolo ní všude roste tráva. Za vesnicí cesta chvíli strmě stoupá asi tak 50m a pak už se jde jen a jen rovně. Po cestě je několik vodopádů, jeden z nich padá přímo vedle cesty a pak voda teče přes ní. Musí se hodně opatrně, protože je to dost kluzké a hned vedle je několik set metrů díra končící v řece Yangze. O kus dál se dostávám do menšího lesa, kde už cesta začíná klesat dolů. Dojdu k Tina GH, který už je dole u silnice. Dá se jít ještě kousek po silnici do vesnice Daju, ale vlastně už zde je konec. Francouzi už jsou tu a tak se domlouváme na společném taxi, které nás vezme na začátek soutěsky a proveze nás ještě soutěskou podél řeky. Za taxi chce 80Y a vejde se nás dovnitř 7 tak to vychází na 13Y. Zastaví nám ještě v nejužším místě soutěsky u Tygrího kamene. To je to místo kde podle čínské legendy Tygr přeskočil řeku. Uděláme si tu s Rikem foto a pak se s busem vracíme

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

zpátky na začátek soutěsky, kde jsem včera vystoupil. Myslel jsem si, že to bude náročnější, ale procházka to byla moc pěkná. Včera jsem šel 5,5h a dneska jen 3h. Jdeme do vesnice Quiatou a s Francouzi jdu do Jane GH, kde si nechali věci. Berou si věci a pokračují dál do Shangri-la, které je o asi 100km dál. Bohužel na to už čas nemám, tak se rozloučíme. Já zůstávám v GH přes noc. Dám si jídlo a odpočívám. Je už hezké teplo, tak si vyperu nějaké věci a pak jdu na obhlídku okolí. V jedné prodejně si koupím kopii samurajského meče s tím, že jí domu pošlu poštou, protože rentgenem bych asi neprošel. Zabalím ho do kartonové krabice, abych s tím nebudil pohoršení a pak se vracím centrem zpět. V centru v jednom krámku je jakási biliárová herna s dost zničenými stoly i koulemi. Dám si asi tři hry s místními a pak se vracím zpět do hotelu. Dám si sprchu a na terase dopisuju deník. Později zajdu chvíli na net u paní majitelky v kanceláři. Paní majitelka je trošku svéráz, ale v pohodě. Výzdobu verandy tvoří i nějaká velká kožešina na stropě. Dohadujeme se s ostatními co to mohlo být za zvíře. Říkám jim, že pes, ale nechtějí tomu věřit, tak se zeptáme majitelky, když nám nese jídlo. Jo je to pes. Hehehe

Den osmnáctý, úterý 14.10.2008, Quiatou, Čína
Teplota : 25 °C,

Vstávám před 8h a v pokoji je necelých 15°C. Zase jsem včera večer přišel s vodou, nechal jsem jí stát na stole a dnes už tam není. Dám si snídani, nějaký toust i když je trošku dražší, za to je ale výborný. Vyřídím vše nezbytné a pak se rozloučím a odcházím. Jdu do centra na bus, kde musím chvíli počkat než něco pojede. Mezi tím to zase na mě zkouší taxikáři, že sou levnější než bus, že žádný nejede a tak podobně. Po 10h přijede bus a za 20Y se vracím stejnou cestou do Lijiangu. Jede se přes jeden kopec a při klesání jsme chvíli zůstali u jedné bouračky. Náklad'ák ležel na boku v příkopu asi nezvládnul sjezd z kopce dolů. V Lijiangu se vracím MHDčkem do centra a jdu hned na poštu. Všechno co se tu posílá se rozbalí a zkontroluje. Tak to jsem na to zvědav. Kouknou na to a nůž mi odmítnou poslat. Nechápu proč. Zkouším najít pomoc v jednom větším hotelu. Snaží se mi pomoci dva kluci a jedna holka z recepcie hotelu. Vše možně volají, dokonce mi dávají i někoho k telefonu. Ten ale opakuje stále to samé dokola a nikam to nevede. Zjišťujeme, že není možnost jak ho poslat. Zkouším ještě Dopravní společnosti, ale nic neseženu. Holka z recepcie jde se mnou na poštu zkusit to ještě sama, ale taky neuspěje. Tak se rozloučíme, moc děkuju za snahu a uvidíme. Pro poslání nějakým DHL nebo UPS bych to musel dostat do většího města, ale to asi neprojde. Zabalím to do bágla a ono to nějak dopadne. Vracím se do hotelu, kde mám bágl a ve vestibulu se posadím a udělám si kafe. Je po 16h a tak mám ještě trošku času. Jdu se ještě projít po krámech v nové části města, ale není tu nic zajímavého. Vracím se tedy ještě do starého města, kde chvíli pobudu a pak jdu zpátky do hotelu pro bágl. Rozloučím se a vydávám se na nádraží 8kou, kde jsem v 19:30h. Do Waiting hall projdu rentgenem i s nožem bez problémů. Čekám v hale na odjezd busu, který je ve 20:30h. Ve 20h jdu dát bágl do busu na své místo. Tady jsem si koupil již lístek normálně po příjezdu u okénka a nebyl žádný problém a ne jako při cestě sem. Jsem vpuštěn do lůžkového autobusu, kde v TV pouštějí nějakou čínskou šou. Naštěstí se mi u toho podaří usnout.

Den devatenáctý, středa 15.10.2008, Kunming, Čína
Teplota : 25 °C,

V Kunmingu na nádraží je bus zase něco po 4h. Zaparkuje a nechá zase lidi vyspat a nikdo je nevyhání. Jak se kdo probere autobus opouští. Já čekám až bude světlo. Po 7h vstávám a jdu si ven do zavazadlového prostoru pro svůj bágel. Pak jdu do uschovny na nádraží a nechám ho tu za 5Y. Jdu najít jiný bus do Shilinu. Nabízejí ho tu jen jako komplet výlet s cestou tam i zpět a s 3h na místě na prohlídku kamenného lesa. Nabízejí mi to za 80Y a pak i za 60Y. Od místních vím, že je to předražené a normální cena je 40Y. Nakonec se mi po trošce lítání podaří najít jednu paní, které mi to za 40Y nechá. Jdu se ještě podívat, kde jsem, abych pak na poslední chvíli zase nemusel hledat vlakové nádraží. Známe to, že. Čekám u busu do 9h a čekám co teda bude. Nikdo mi neřekne nic konkrétního. Nakonec mě posadí do minibusu s ostatními cestujícími. Za 15min zase musíme všichni vystoupit a jdeme ven před autobusák. Tady nasedneme do jiného většího autobusu a za chvíli vyrážíme na cestu. Jedeme ven za město po dálnici, všude mají mýta. Po hodině a půl zastavujeme u jedné prodejny, kde prodávají broušené nerosty a podobné cetky pro turisty. Trávíme tu 20min a pak se zase jede o kus dál. Do Shilinu přijíždíme po 11h na centrální parkoviště před vstupem. Jdu rovnou k bráně, vstupné je zase pěkně 140Y a po zaplacení už můžu jít dál. Okolo chodí Čiňanky v krojích a nabízejí své průvodcovské služby. Jdu přes most vedle kterého je jezero a zněj vykukují ostré černo šedé skály. Pokračuji okolo jezera a pak podle šipek k jakému si plácku. Musím projít menším parkem a jsem na kraji kamenného lesa. Je tu spousta lidí a probíhá tu focení. Projdu jen kolem a pustím se do labyrintu mezi skálami. Je tu spleť uliček točících se mezi a okolo skal, stoupajících nebo klesajících. Občas se člověk dostane na nějaký vrchol, kde je udělána vyhlídka. Cestičky sou někde krásně široké a jinde j sou zas tak úzké, že si musím sundat batoh, abych vůbec prošel. Prolézám co se dá asi 2h, nejvíc mě zaujme jedna jezdkyně, kam se sestoupí po úzké cestičce a z druhé strany se dá vylézt až na samotný vrchol. Je tu i nejhlubší místo, kam vede cesta po schodech a na druhé straně zase po schodech ven. Pro přidržování je ve skále připevněný řetěz. Snažím se najít jezírko, které má bít mezi skálami. Je to pěkné bludiště, ale nakonec se mi jezírko podaří najít. Koukají tu skály z vody, cesta je mezi nimi propletena lávkami se zábradlím. Okolo létají vážky. No je to prostě nádhera. Místní se tu se mnou fotí a já zase s nimi. Čas neúprosně chvátá a já mám už asi jen 30min na návrat k busu. Pomalu se vracím ven z areálu okolo lotosového výhledu. Cesta je dost úzká a strmá, nahoře je skála, která svým tvarem připomíná květ lotosu. Musím říct, že 3h docela stačí, ale já bych tu dokázal strávit ještě nějakou tu chvíli navíc. No jsem rád, že mi zbyl vůbec čas na to se sem dostat. Po 15h se vydáváme na cestu zpět. Po cestě zase na mě zkouší nějaký příspěvek, ale nic víc nedostanou. Je to už naprostá klasika. Do Kunmingu přijíždíme po 17h a zastavujeme někde na okraji zase v jiném krámu s klenoty. Já spíš sháním něco k jídlu, ale okolo nic není. Nakonec tu strávíme 40min. Začínám být trochu nervózní, protože v 18:33 mi odjíždí vlak z nádraží. Nakonec zastaví někde úplně jinde a já musím samozřejmě nádraží hledat. Naštěstí je to jen kousek, ale přijdu z druhé strany. Letím hned do uschovny pro bágel a pak do Waiting Hall, kde musím projít rentgenem. Je 18h a jsem odhalen, musím jít stranou a hlídač se tlemí a klepe na obrazovku. Tlemím se taky, protože jsem to čekal. Ukazuje mi věci jaké tu všechny zabavují, včetně nožičků asi tak 10cm velkých. Tak to z báglu vyndám a mohu jít dál. On ho přidá k zabaveným a je to, nemám ani foto suvenýru. Jdu podle cedulí k mému východu a vlaku. Už probíhá odbavování. Stoupnu si rovnou do fronty a po kontrole lístků jsem vpuštěn na perón. Naštěstí to není moc lidí a tak to všechno probíhá celkem rychle. Ve vlaku jsem ve 18:20 jdu si najít své místo. Vlak vyráží opět přesně na čas. Po 30ti minutách jízdy je už venku naprostá tma. Ve 20h si dám něco

k jídlu z místní nabídky prodavačů, protože jsem neměl vůbec čas něco někde sehnat. Dám si večeři ve vlaku za 10Y což je dobrý a bez práce a je to i teplý. Zbytek noci trávím klasicky při psaní deníku, což je pro spolucestující velice zajímavá činnost a tak všechno pozorují včetně mě. Povídáme si spolu a tak podobně. Přerušovaným spánkem trávím celou noc, kromě doby, kdy zase prochází vlakem policejní kontrola. Kontrolují zase jen místní a mě se to tudíž netýká.

Den dvacátý, čtvrtek 16.10.2008, Guilin, Čína

Teplota : 32 °C,

Probouzím se po 6h a koukám jak venku svítá. Krajina venku se opět změnila a okolo tratě rostou banány, cukrová třtina a rýže. V 7h přijíždíme do Nanningu, kde stojíme asi 15min než jedeme dál. Dám si snídani. Vlak je stále docela prázdný jen na posledních třech zastávkách se naplní. Na každé zastávce se osazenstvo vlaku takřka celé obmění. Na nádraží v Gulinu zastavujeme až ve 12:30h. Jdu ven z nádraží. Je tu pěkné teplo, no konečně se trochu ohřeji. Venku před nádražím, nějaká paní se mě ptá co sháním. Nejspíš je to naháněčka z nějakého hotelu. No nevádí, ukazují, že nocleh. Dohodneme se a jdu sní směrem k hlavní ulici vedoucí před nádražím. Míříme po ulici vlevo. Jdeme po ulici okolo dlouhého bloku asi tak 50m a hned na dalším rohu je hotel. Je několikapatrový a recepce má přímo na rohu. Jdu se podívat na pokoj. Je to klasika s výhledem přímo na tuto rušnou ulici. Za pokoj chtějí 50Y. Ubytuji se tu a mám tuto část rychle z krku a tak se můžu zase věnovat příjemnějším věcem. Naháněčka mi ještě nabízí různé výlety. Chci jet na loď do Yangshua, ale až zítra. Domlouvám se tedy s ní, že se zastavím večer a domluvíme se. Mám aspoň mezi tím čas zjistit jak se to pohybuje finančně jinde. Jdu ven a po této hlavní ulici pokračuji dál, hledám banku, kde bych mohl vyměnit nějaké peníze. Posílají mě do pobočky Čínské banky, kde vyměním 200 USD. Měnit zde peníze taky není žádná sláva, když už je příležitost je lepší si vyměnit trochu více peněz, aby se člověk pak nedostal do finanční tísně. Na druhou stranu je tu zase spousta bankomatů a tak někde vybrat zase není problém. Jen se stalo, že bankomaty některých bank neberou nějaké karty. S Visa Gold problém ale nebyl. Pak jdu hledat místo odkud jezdí autobus k rýžovým terasám na Dračím hřbetu. Vracím se zpět na autobusák před vlakovým nádražím. Ptám se na bus a místní mě posílají od jednoho k druhému. Nakonec mě chytanou dvě naháněčky a místo k busu mě zatáhnou do nějaké CK, kde se mi snaží vnutit předražený výlet, aby tak shrábli nějakou tu provizi. Úspěšně se s nimi rozloučím a jdu ven. Jenže naháněčky zase za mnou. Odvedou mě podjezdem vedle nádraží na velkou křižovatku za ním. Zastaví mi nějaký autobus, když nenastoupím naštvou se a něco mumlají. Asi zase chtěli provizi za nácpaní do busu. Vysvětlit jim, že tam nechci jet teď hned prostě nejde. Nakonec zdrhnu do banky za mnou, kde najdu holku co mluví anglicky. Sem báby nejdu a tak si od ní podle mapy nechám vysvětlit, kde je autobusák odkud jede bus, který hledám. Autobusák je na stejné ulici i straně, kde mám hotel asi tak odhadem o 500m. Když vím co jsem potřeboval, prdím na báby a jdu zpět k hotelu. Ty jsou vytočený do mrtě a něco pořvávají, mávají a prskají jako kočky. Není jim to ale nic platné a já mizím pryč, na druhou stranu ulice. Na zastávce MHD si podle mapy vyberu autobus číslo 88. V mapě jsou i trasy a čísla busů, tím je orientace o dost jednodušší. Busem jedu k parku s pagodami nedaleko řeky Li. V parku je velké jezero s dvěma pagodami z dynastie Ming uprostřed. Jedna z nich je červeno, modro hnědá a stojí na malém ostrůvku. Má asi 8 pater. Druhá je celá zlatá, je postavená na umělém ostrůvku stejně velkým jako je její základna. Ta má 9 pater. Spojena je s druhou malou

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

lávkou. Projdu si park a posedím chvíli s místními v parku. Po chvíli jdu z parku k řece Li. Na řeku není moc vidět, je to tu zarostlé. Podél vody je zase park do kterého se platí vstupné 25Y. Jinak není nic vidět, takže pokud si chcete vyfotit slavný Elephant hill, musíte jít do parku od jinud to nejde. Platit se mi nechce a tak obcházím park po promenádě okolo silnice. Vchodů je tu několik ale všude je to stejné. Zastaví mě prodavač ovoce a dává mi ochutnat nějaké malé žluté plody. Rostou v trsech jako víno a jsou dobré. K večeru pak ukecám jedno chlapíka u prostředního vchodu a on mě pustí na chvíli do parku. Proběhnu si kousek parku a vyfotím si Elefanta. Jmenuje se tak podle legendy. Ta říká, že kdysi slon sestoupil z nebe, aby pomohl lidem v jejich těžké práci. To císaře rozhněvalo a proměnil ho v kámen. Začíná se šerit, tak udělám několik fotek s dlouhým časem a jsem nadšen jak pěkně vyšly. Pak se vracím do parku a zastavím se v několika CK, abych zjistil ceny plavby po řece Li. Jdu se podívat na osvětlené pagody na jezeře. Uličkami města se pak pomalu vracím zpět k hotelu. Je tu spousta restaurací s všemožným jídlem. Hlavně je tu spousta mořských plodů apod. Na ulicích jsou nádoby s všemožnými živočichy jen si vybrat. Viděl jsem želvy, všemožné korýše, ryby,... všechno naprosto čerstvé. Na ulici vedoucí k hotelu se zastavím v jedné restauraci na jídlo, je ve stylu bufetu a za 10Y si můžu vybrat asi z šesti druhů. Tak si vyberu nějakou rýži, zeleninové a masové omáčky, dám si i kuřecí pařátek. Koukám jak ho místní žvýkají, tak to zkouším taku z jedné strany a z druhé strany. No moc mi to nejde a tak to pochvilu vzdávám s tím, že tohle sníst nedovedu. V restauraci po zemi běhali švábi, je vidět, že už je tu teplo a vlhko. Pak se vrazím do hotelu a vedle něj zajdu ještě na net poslat nějaké foto na server. Za zálohuji si foto ještě na DVD, abych měl jistotu. Vracím se do pokoje a jdu spát. Je pěkné teplo a pokoj mi osvětluje světlo z ulice.

Den dvacátý první, pátek 17.10.2008, Gulín, Čína
Teplota : 30 °C,

Vstávám v 7h a je venku 26°C. Beru si svůj bágel a jdu ho dát do kamrlíku uklízeček. Ten je ve spojovací chodbě mezi venkovním schodištěm a vnitřním ochozem. Ten vypadá jako v nadzemním parkovišti pro osobní auta. Ve spirále vede cesta nahoru i dolů. Z ochozu vedou dveře do jednotlivých pokojů. Bágel si schovám u uklízeček, protože nevím kdy a jak se stihnu vrátit zpět a takto pak můžu přespát kdekoli. Jdu po venkovním schodišti dolů do recepce, kde zaplatím za jednu noc a dostanu zpátky depozit výměnou za klíč. Depozit jsem musel včera večer složit, když jsem do hotelu přišel. Po vyřízení všeho nezbytného jdu dál po ulici k autobusáku, který jsem včera hledal. Je to kousek asi 500m tak jsem tam za chvíli. Je zajímavé jak si na místní chaos panující všude na takovýchto místech člověk rychle zvykne. Ted už mi to nijak zvláštní nepřijde, možná že i s koncem státního svátku nápor cestujících Číňanů polevil. Jdu najít okénko, kde si koupím lístek do Longshangu. Autobus má jet za 20min, tak jdu rovnou na nástupiště číslo 11. Vedle na zábradlí jsou cedule s destinacemi. Místní je stále mění a mezi tím odjedou asi čtyři jiné autobusy z tohoto nástupiště. Můj bus jede nakonec až v 8:40h. Jedeme skoro 2h směrem do hor. Longshang je taková vesnice s několika špinavými ulicemi a obchody. Jinak tu nikde nic zajímavého není je to něco jak směs mezi Indickou špínou a Arabským chaosem. Na autobusáku vystoupím z autobusu a hned se mě polapí nějaký místní, který mě navede k busu, který hledám. V malých městech není problém cokoli najít a je to mnohem lepší než ty zmatky ve městech, kde jsou nádraží vždy zastoupena několikrát. Autobus k rýžovým terasám na Dračí páteři odjíždí za 20min, tak mám čas zajít si na WC a v místním autobusáku u jednoho stánku si koupím něco k jídlu a

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

pití. Autobus se vrací stejnou cestou asi 10km, kterou jsme sem před chvílí přijeli. Na jedné křižovatce pak zastaví a přistoupí ještě pár turistů. Tady odbočí a okolo malé říčky pokračuje dál. Dostaneme se po asi půl hodině k nějaké bráně, kde nás turisty zase zkasírují o 50Y. Rádoby vstupné do přírody, nejsi místní tak plat'. Po zaplacení se jede dál a po kousku cesty silnice začne prudce stoupat vzhůru. Krajina je tu nádherná, serpentinami se dostáváme pořádný kus nad údolí, kterým jsme sem přijeli. Autobus zastavuje až nahoře, kde cesta končí. Je tu brána a cestu za ní lemují po obou stranách stánky se suvenýry, jídlem a pod... Přejde se most přes malý potok, za ním cesta stoupá no horu do vesnice. Po cestě se ke mně a jiným turistům přidávají naháněčky a snaží se mě ubytovat v tom jejich právě nejlepším hotelu. Ubytovaní tu sehnat není problém a tak jdu do vesnice. Procházím se mezi domy, před kterými se na betonu suší rýže a chilli papričky. Kukuřice zase zdobí snad každý barák. Domy jsou černo šedé kamenné se spoustou dřeva. Klasická vesnická stavení. Vypadá to moc zajímavě. Vesnicí vedou cesty z kamenů, které tvoří i všude přítomné schody. Celá vesnice je postavena v kopci, tak stále stoupím vzhůru. Ve vesnici se cesty různě dělí a vedou na různá místa nad ní. Vesnicí protéká potok, který snad teče úplně všude, pod cestou, v půli cesty, okolo domu i pod nimi i skrz ně. Využívá se jak zdroj vody i odpad. Jdu cestou vedoucí středem mezi rýžové terasy. Je to hotový labyrint. Dostanu se do horní části, kde vede cesta rovně po úbočí na obou stranách. Jdu nejprve doleva k jakési vyhlídce. Ostatně už všude tady je nádherný výhled na vesnici pode mnou a na terasy všude okolo. Kopce vypadají jako by to ani kopce nebyly, každý kousek je využit na malé políčko. Jsou takové upravené, působí ucesaným dojmem. Políčky odshora dolů protékají zavlažovací potůčky. Z vyhlídky je pohled stejný, jen je vidět kousek dál na levou stranu od vesnice. Okolo je i několik obchodů a restaurací. Vracím se stejnou cestou okolo malého vodopádu. Po cestě narazím na dřevěné stavení, které svým účelem by se dalo přirovnat k našemu seníku jen s tím rozdílem, že tady je určeno pro rýži. Ony ty plodiny vypadají i rostou stejně, jen podmínky se liší. Zpátky k seníku nebo rýžovníku. Jelikož je již většina sklizena a tak je teď prázdný. Jsou v něm dvě starší ženy a jedna mladší o kousek dál prodává nějaké suvenýry. Patří k jedné z národnostní menšin jako jsou Naxi. Menšina, ke které patří i tyto tři ženy je známá tím, že si po celý život nestříhají vlasy. Mají je stočené na hlavě do jakéhosi turbanu. Nabízí za poplatek, že si vlasy rozpustí a v nedalekém potůčku namočí. To si pak může turista vyfotit. Vyfotím si je, ale jen tak přirozeně, nechci nic co působí extra uměle. Číňani se totiž fotí naprosto všude a se vším. Nechápu co s těma fotkami pak dělají. Kolikrát tu jako atrakce na focení sloužím já sám. Je to zase pravý opak toho co člověk zná z Arábie. Jdu cestou dál na vyhlídku na druhé straně. Jsou tu cedule s místy kam se dá dojít. Značení není sice nic moc, takže se nedovíte jak daleko co je a nebo za jak dlouho se tam dostanete. Jdu podle šipek do další vesnice. Zajímavá procházka zase trochu jinou přírodou, Má tu být i nějaký menší vodopád. Dojdu na dohled od vesnice, přede mnou je klesání do jednoho údolí a pak cesta zase stoupá do vesnice. Jde tu okolo kluk tak se ho ptám na cestu, jak dlouho to trvá a co vodopád. Ten je až ve vesnici. Ukazuje mi foto a o vodopádu se moc mluvit nedá. Je už taky dost hodin 15:30h, tak volím cestu zpět. Jdu stejnou cestou až dolů na parkoviště, kam jsem dopoledne přijel. Cesta mi trvá asi hodinu a musím najít nějaký spoj na zpáteční cestu. Odjíždí jeden poloprázdný veřejný bus, ale nevezme mě. Je v něm jedna přechytralá turistka a tvrdí, že je jen pro její family. S několika dalšími bereme nakonec sběrné taxi a za 7Y jedeme až na tu křižovatku, kde jsme při cestě sem odbočovali. Zde vystoupím. Je tu několik stánků a v jednom prodávají prasečí kůže i z hlavami. Mají tu i plástve medu. Jdu na druhou stranu a čekám až pojedou okolo bus do Guilinu. Čínsky sice neumím, ale znaky města kam chci jet už rozeznávám a tak najít správný bus s cedulí za oknem není problém. Zastavím si jeden větší a za 17Y jedu zpátky do města. V Guilinu jsem za 2h už za tmy. Vystupuji na autobusáku a hned v hale potkávám

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

včerejší naháněčku co mi sehnala hotel. Jdu tedy rovnou s ní do kanceláře. Její kancelář a jakási CK je přímo na protějším rohu ulice, než kde je můj hotel. Vyřídíme spolu lístek na zítřejší plavbu po řece Li. Jde ještě se mnou do hotelu a vyřídí mi ubytování tak jako včera. Fajn aspoň to mám bez práce. Pak se rozloučíme. Já jdu na hlavní ulici okolo hotelu najít nějakou restauraci. Je jich tu spousta, není problém si nějakou vybrat a za 10Y se pořádně nacpat. V bufet stylu si zase vyberu na co mám chuť a to je skvělé. Po večeři se vracím do hotelu, udělám si kafe a odpočívám před spaním.

Den dvacátý druhý, sobota 18.10.2008, Gulin, Čína
Teplota : 32 °C,

Probouzím se před 7h a opět balím věci. Dokonce je uložím jako včera. Jdu zase na recepci, kde všechno proběhne stejně jako včera. Domlouvám se, že se sem vrátím, tak za dva dny. Jdu pře ulici ke kanceláři CK, odkud má v 9h odjezd autobus. V 8h jsem v busu a jede se. Popojíždí se různě po městě, objíždějí své pobočky a sbírají další a další cestující. To trvá asi 45min a pak se konečně jede do přístaviště za městem. V busu je i průvodkyně, která vše vysvětluje, ale jen v čínštině. Dostanu i nálepku s číslem a čínskou vlajkou. V přístavišti jsme v 9:30h., musíme chvíli počkat a pak dostaneme lístek na loď. Pokud se sem dopravíte sami, nemusíte platit zájezd a lístek si tu můžete na plavbu koupit sami. Přístaviště je 23km za Guilinem a podle malé mapky kterou jsem dostal se jmenuje Zhujiang Whaft. Myslím, že to vyjde o dost levněji. No jsem rád, jelikož tohle je jeden z mých cílů co jsem v Číně chtěl. Jsem poslán na loď. Na palubě jsem v 9:45h a odplouváme v 10h. Cesta je dlouhá 83km. Jede se v koloně lodí. Hloubka je někdy jen asi metr a je vidět dno. Moc vody není. Jedeme okolo skal, která tvoří zajímavé tvary. Postupně se začíná objevovat více a více homolí. Řeka se motá mezi nimi a tak je možné si je prohlídnout ze všech možných stran. Je tu zajímavé podnebí, asi to dělá to vlhko. Vypadá to jako by všechno bylo v takové šedé mlze. Pro focení nic moc, snad tomu trošku pomůže filtr a něco se z toho pak vybere. Na lodi je dobrá atmosféra všichni se semnou chtějí fotit. Tak se fotíme všude možně i nemožně. Jede tu i nějaká firma a jejich šéf mi silně připomíná kamaráda Nikolu z Itálie, který víc používá ruce než slova. Není se co divit, anglicky neumí a čínsky zas neumím já. Lodě jsou takové motorové bárky. Uvnitř je restaurace a místo kde se dá sednout. Horní parta je pak paluba se zábradlím, ze které můžete pozorovat okolí na všechny strany. V zadní části lodí je restaurace, kde se připravuje oběd. Okolo řeku Li rostou všude bambusy a palmy. Kopce jsou taky porostlé stromy. Homole jsou zajímavě vytvořené a z naprosté roviny najednou kouká 300m vysoký kužel anebo jich je několik vedle sebe. Cestou míváme spoustu kopců, které připomínají různá místa, ty nejzajímavější jsou vybraná a znázorněna v mapce. Dá se tak orientovat v jaké části cesty se právě s lodí nacházíme. Jedno místo mají přesně vyobrazeno myslím, že na 20Y bankovce. Vždy jsem snil o tom, že se sem podívám a teď jsem tu, skoro tomu nechci ani věřit. První bod na mapě je BAT hill, který se nachází hned kousek za přístavištěm. Po cestě je i několik vybraných vrcholů kopců, která připomínají postavy nebo nějaké události. O kousek dál je Caoping skenery a jeskyně Crown. Pak loď jede okolo vesnice Yangdi, kde je pěkná krajina stejně jako v hned navazující Langshi Následuje až po chvíli The Painted hill of nine horses a Yellow cloth shoal. Pokračuje se okolo další vesničky s názvem Xingping , kde jsou i dva zajímavé kopce Five fingers a River snail. Pak jsou nějaké malé rybářské vesnice a spousta dalších kopců, podle mapy je posledním na cestě Longthou hill a přístaviště v Yangshuu. Po cestě je samozřejmě i spousta jiných míst než jen těchto

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

několik vybraných. V postatě je to dost podobně, ale stále je na co koukat. V řece jsou vidět buvolí, dokonce jsem zahlédl i chcíplé prase. Místní jezdí na bambusových vorech. Přirazí k lodi, zaháknou se a přímo z voru prodávají suvenýry a jídlo. Na lodi je v ceně menší oběd. S kolegy u stolu si dáme to co každý dostane a oni pak ještě objednájí spoustu dalšího. Jako smažené ryby, kraby, mušle a šneky. No šneky jsem ještě nejedl, tak to musím ochutnat. Nakonec se do toho společně pustíme a stejně to všechno ani nesníme. Nechápu proč toho objednávájí tolik. Někteří na vorech mají i kormorány s jejichž pomocí chytají ryby. Zbytek plavby trávíme na lodi ve společné diskuzi. Pomalu se blížíme k Yangshuu homolovité kopce začínají řídnout. V dále už je vidět kotviště, lodě které jsou pře tou naší tam postupně směřují. Šéf z té pracovní partu ještě přijde uděláme si foto a on mi dá dvě video CD, které prodávali na lodi. Jedno je o okolí Yangshua a Guilinu a to druhé o řece Li a samotné plavbě. Vlastně je to o tom co tu člověk viděl na vlastní oči. Zážitek to byl moc pěkný a splnil moje očekávání, jsem moc rád a taky díky lidem, kteří tomu dodali ještě lepší náboj. Rozloučíme se a jsem u břehu. Všichni ze zase cpou z lodě jak kdyby někam pospíchali. V ceně té plavby je i návrat busem do Guilinu. Pro mě je cílem Yangshuo. Jdeme ven areálem a ještě koukám na kormorány, které tu má jeden pán na bambusovém klacku. Jsou docela velcí a celí černí. Jen vršky per na křídlech mají zbarvené do hněda. Okolo zobáku mají žlutou kůži a za ní trošku bílého peří. Čňan je provokuje, ale asi jsou na to zvyklí, protože je jim to celkem jedno. Jdeme ven z přístaviště a po cestě si povídám s jednou holkou. U vchodu se rozloučíme a na mě se vrhá naháněčka a jde stále semnou. Nabízí mi pokoj za 80Y. Jsou ti jen dvě hlavní ulice mířící od řeky. Ulice jsou propleteny spleť úzkých uliček. V jedné takové manévruje autobus a nabourá jednu takovou menší metrovou zeď. Očividně to řidiče moc netrápí, protože celou akci opakuje ještě jednou. Autobus má dost a zeď to taky vzdala. Jdu se s naháněčkou podívat na její pokoj. Pokoj je to pěkný, ale připadá mi to dost. Jde s cenou na 50Y. Tak se sní domlouvám, že se podívám kolem a eventuálně se vrátím. Obcháším hotely a najdu jeden, kde mají společnou ložnici za 30Y a jeden kde je i podkrovní společná místnost za 15Y. Zajdu podle LP do Tina's coffee, kde seženu pěkný pokoj za 25Y. Je přímo na hlavní třídě v centru všeho dění. Dám si na pokoji chvíli odpočinek a pak se jdu podívat po Yangshuu. Je to tu hodně turisticky zaměřené a odpovídají tomu i ceny. V krámcích mají spoustu suvenýrů, svítek a elektroniky. Na naše poměry je to docela levné. Zkousím se zeptat na cenu jedněch svítek a chtějí 1250. Dokážu je usmlouvat na 200. Projdu si ulice a v jedné koupím vyřezávaný a malovaný vějíř. Pak jdu na ulici po které jsem odpoledne přišel a pěknou restauraci. Naproti je i docela velký supermarket. Zajdu do restaurace a jsem tu jediný host. Najím se výborně, i když domluva je složitější, ale holky se snaží. Zajdu si do supermarketu a koupím si v něm jedno pivo. Vypiju ho venku u stolku, které ty mají hned vedle. Teče tu říčka a tak tu chvíli relaxuji. Po chvíli se vydávám ulici směrem k řece. Zajdu do několika obchodů, koupím si nějaké ovoce od pouličních prodejců. Všude tu mají pomela a jsou na naše za pár korun. V centru mě zastaví čtyři studentky a chtějí si povídat, Mají prý za úkol trénovat angličtinu ze školy. Vypytávají se na kde co, tak s nimi chvíli pobudu. Po chvíli zjišťuji, že jejich slovník je trošku víc omezený než ten můj a že se ptají na stále to samé. Za nedlouho se rozejdeme a já si jdu prohlédnou samotné centrum. Je tu spousta lidí, ulice jsou nacpané k prasknutí. Je tu pěkné teplo, restaurace jsou otevřené, občas je slyšet hudba z nějaké diskotéky a tak podobně. Ulice jsou osvětlené, všude svítí neóny a čínské nápisy pro nás vypadají hodně exoticky. Zboží vystaveno přímo na ulici prostě parádní atmosféra. Zastavím se ještě na netu, abych poslal zase nějaké to foto. Projdu si zbytek městečka a okolo 23h jsem zpět u hotelu. Je tu takový šrumec, jaký jsem v Číně ještě neviděl. Vracím se na pokoj a jdu spát.

Den dvacátý třetí, neděle 19.10.2008, Yangshuo, Čína
Teplota : 35 °C,

Probouzím se před 9h a hned se vydávám do ulic. Jdu centrem směrem od řeky. Na konci města vede hlavní silnice. Vpravo směrem na Guilin a vlevo na Lipu. Zastavím se po cestě v jednom krámku s elektronikou. Mají tu věci na foťáky. Koukám na polarizační filtr od firmy Kenko na můj širokoúhlý objektiv. Chtěl jsem si ho koupit už u nás v ČR před cestou, ale stál okolo 2,5tis.Kč a tak jsem to vzdal. Jdu se zeptat prodavačky na cenu, ta je na naše 400Kč. Myslím, že když viděla, že jsem turista tak to ještě natáhla. No uvidím později. Pak jdu na hlavní ulici a jdu najít banku, kde se dají vyměnit peníze. Mění je tu opět pouze bank of China, která se nachází skoro na konci města směrem na Guilin. Peníze ještě mám, ale počítám s tím, že poslední týden bude spíš jen o přesunech a na hledání banky nebude moc čas. Vracím se od banky zpět a zajdu se podívat na jeden zastrčený trh se zeleninou, ovocem a rybami. Najdu nějaký krámk, koupím si něco k jídlu a pití. Když mám vše co potřebuji jdu po ulici dál, přeždu přes takový malý kopeček a dostanu se k obchvatu města. Silnice tu vede do tunelu, ale já jí jen přeždu a pokračuji okrajovou částí dál rovně. Jdu podle mapy a informací z průvodce v LP, kde jsem si omaloval čínské názvy. Když nevím ukážu je místním a ti mě hned navedou, no jo funguje to. Jdu stále po silnici směrem k Moon hillu, ale jen k řece Yulong. Cesta moc neubíhá, je to hlavní silnice s dost velkým provozem. Jezdí okolo spousta čínských turistů na kolech. Po asi 2km dojdou k Butterfly cave, kde je několik turistů. Podívám se tu, ale nic moc se tu neděje, tak si tu jen odskočím a pak jdu dál. Za jeskyní se obchází jeden kuželovitý kopec a za ním se konečně dostávám k řece. V LP bylo napsáno, že se dá jít po vyšlapané pěšině okolo řeky. Začínat měla před mostem. To se dost změnilo, protože pod mostem kotví bambusové vory, stejné jaké jsem viděl na řece Li. Jen mají navíc sedačky a některé přístřešek v podobě červené plachty proti slunci. Pokud chcete můžete se zaplatit plavbu na voru po řece Yulong, ale je lepší vydat se k ní v opačném směru než kudy jdu já. Myslím z vesnice Baisha. Plavby zde svérázným způsobem nabízí každý druhý. Pořvávají na mě Hallo Bamboo Bamboo. Pěšina už taky není, změnila se ve vybetonovanou silnici, kudy vozí turisty i vory z cílové stanice zpět do Baishi. Dávám se po cestě okolo zdi nějaké fabriky, ta mě zavede mezi dva kopce, které si můžu pořádně zblízka prohlédnout. Jdu dál a po chvíli se dostanu k restauraci a prvnímu malému jezu s průjezdy pro vory. Sednu si a koukám na krásně čistou řeku, koupající se lidi a projíždějící vory. Dále cesta vede jednou menší vesnicí, zastavím se u kotviště vorů. Všichni se na mě vrhnou a nabízejí svezení za nehorázné sumy peněz. Jsou tu i malé děti nabízející malé dřevěné kachny. Nějakou si od nich vezmu a pak si z nich dělám srandu, že žádnou nemám. Berou to sportovně a smějí se. Ze srandy s nimi i smlouvám, protože zájem moc nemám, přestože vypadají docela pěkně. Mají jich vždy několik, jsou ale jen tři druhy jinak jsou stejné. Cenu usmlouvám na 1Y za kus a tak si ty tři koupím. Okolo roste kukuřice, cukrová třtina a rýže. Jsou tu i jezírka s pěknými lopuchy. Vracím se od řeky zpět k silnici. U hlavní silnice chvíli pokecám s jedním čínským klukem na kole. Pokračuji dál, proti proudu řeky. Projdu další vesnicí, kde se v jednom malém jezírku roční buvoli. Okolí je stejně zajímavé jako okolo řeky Li. Opravdu moc pěkná krajina a příroda. Potkám jednu prodavačku mandarinek, koupím si u ní celý pytlík. Jde se mnou pak až k dalšímu přístavišti. Taky narazím na jednoho mrňouse, ten po mě hází šutrama, raději jdu dál. Ona prodavačka je i majitelka jednoho z vorů. Nabízí mi převoz na druhou stranu, protože cesta na této straně končí a pokračuje dál za řekou. No nechám se převést, když je o kousek dál jez po kterém se dá řeka přejít. Tak jsem se aspoň svezl na

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

bambusovém voru. Jdu dál, potkám kluka a holku na kolech. Dáme se do řeči a po chvíli zjistím, že je to Slovák a Češka. Počkáme o tom kdo kde byl a jak se mu tu líbí. Není moc času, protože se již připozdívá a já musím jít dál. Najdu nějakou odbočku vpravo vedoucí k mostu a řece. Přejdu zase zpět na původní stranu a pozoruji Číňany na vorech a pod mostem, jak se tu polévají vodou, stejně i jako každého kdo jede na voru okolo. Je vedro a všichni to berou s humorem. Jsou jak malé děti. Stříkají na sebe pádly a polévají se všim do čeho jde nabrat voda. Jdu dál a dostanu se do několika menších vesniček, kde už není ani ta silnice. Je tu jen uježděná hlína a cesty okolo domů. Po cestě běhají domácí zvířata, jako psi, krávy, husy, slepice a prasata. Místní obyvatelé tu chodí s bambusovým klackem na ramenech. Na koncích mají velká vědra na vodu a z malých rybníčků, uprostřed vsi nosí vodu na svá políčka. Jak málo tu stačí a život i prostředí je o tolik jiné. Projdu ještě několik vesnic, začíná se šefit. V jedné je sádka ryb, jsou tu domy okolo rybníka. Jejich část je postavená na kůlech přímo nad vodou. Jezera jsou mělká, ale ryby v nich jsou pěkné. Potkám jednu paní na kole a ptám se jí kde najdu Dračí most. Nejprve mi cestu vysvětlí a jede dál. O kus dál u jedné cestičky vedoucí mezi rýžová pole zastaví a počká na mě. Jde se mnou nebo spíš kousek přede mnou. A naviguje mě. Dostanu se do jedné větší vesnice, kde už je zase i silnice. Dojdu k řece a podívám se na Dračí most. S jedním klukem si domluví odvoz na motorce do Baishi k hlavní silnici. Za 5Y mě odveze přímo na křižovatku s hlavní silnicí vedoucí z Guilinu. Není problém si tu zastavit nějaký bus jedoucí do asi 10km vzdáleného Yangshua. Za chvíli jsem ve městě. Bus zastaví hned na kraji, kousek za tou bankou, kde jsem ráno měnil peníze. Jdu po hlavní ulici okolo benzínové pumpy. V prvním restauraci si sednu a dám si jídlo a jedno pivo od cesty. Vracím se pomalu do centra, koupím si ještě něco k pití. Mířím pomalu k hotelu. Ještě po courám v centru, ale ne už moc, protože dneska už byla procházka dostatečná. Vracím se do pokoje, jdu si dát sprchu a pak rychle na kutě.

Den dvacátý čtvrtý, pondělí 20.10.2008, Yangshuo, Čína
Teplota : 35 °C,

Vstávám po 8h a opět si balím všechny věci. Tentokrát jich, ale moc nemám. Větší část jsem nechal v hotelu v Guilinu. Jdu dolů na recepci, kde se ještě podívám na Internet na e-mail. Pak jdu na ulici a jdu směrem k hlavní silnici jako včera. Zastavím se v jednom krámku, kde prodávají svitky. Mají tu pěkné, které znázorňují čtyři roční období v horách okolo Guilinu. Nechal jsem to úmyslně na ráno, protože se krámky teprve otvírají a nikdo v nich není. Vidina prvního obchodu dne z pohledu obchodníka, mi nabízí lepší možnost ke smlouvání. Mnou vybrané svitky jsou dost drahé, ale po chvíli trápení pana prodavače je usmlouvám na rozumnou cenu. Nakonec je koupím za asi pětinu ceny. Jsem spokojen a prodavač asi taky, vědí jaká je skutečná cena a ne ta natažená pro západní turisty. Svitky pořádně zabalím a slepím izolační páskou, aby vydrželi ještě nějaké to cestování. Jdu z krámku na ulici a po cestě se zastavím v obchodě, kde jsem koukal na ten filtr. Je zde jiná prodavačka, jdu se zeptat na cenu. Samozřejmě nemůže vědět kolik mi řekla její kolegyně. Cena je na naše 220kč, tak ho bez váhání беру. To je ještě skoro polovina oproti včerejšku. Konečně jsem u silnice stopnu si minibus. Za 3Y mě odveze přímo před vstup na kopec Moon hill. Je tu menší parkoviště, u něj je i budka s nezbytnou prodejnou lístků. Vstupné je 15Y a výstup vede cestou přímo z parkoviště. Jde se takovým tropickým lesíkem, převýšení je asi tak 250m. Cesta je docela prudká, obdivuji čínské důchodce, kteří tu taky stoupají nahoru. Během cesty se citelně oteplí a je příjemně. Lesík se najednou rozestoupí a já stojím na malém prostranství.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Přede mnou je obrovská skála s dírou uprostřed. Dá se jí projít dál nahoru. Projdu skrz díru a dostanu se na malou vyhlídku. Je tu pěkný výhled do okolí, i když je opět takový ten šedivý opar. Udělám si tu nějaké foto, a hned tu i vyzkouším nový PL filtr, Trošku se opar odfiltruje, ale zázrak s tím stejně udělat nejde. Každopádně aspoň něco. Chvilí tu posedím a udělám i jiným turistům foto. Pozoruji horolezce, kteří tu vedle té díry vpravo šplhají po skále. Celý vrchol skály je porostlý zelení, jinak je to klasický vápenec. Všude je tu vápenec a spousta jeskyní. Vracím se zpět dolů na parkoviště. Ve spodní části se na mě vrhá babka šmelinářka, snaží se mi vnutit lístek do jeskyní Water Cave, které jsou nedaleko. Chce nehorázné peníze. Nejdřív 168Y pak 130Y. Jdu k hlavní silnici a vracím se kousek zpět. Na protější straně ulice je zase nějaký stánek, kde se odehrává to samé. Koupím si něco k pití. Jdu po silnici přímo k jeskyním. Dojdu do malé vesničky, kde je spousta obchodů, restaurací a turistů, kteří sem přijíždějí velkými autobusy. Jdu až na konec vesnice, kde je za zděným plotem taková malá budka. Tady prodávají lístek do jeskyní za 70Y. Říkají, že prohlídka zabere asi 3h, tak se vracím do vesnice. Na jedné terase, odkud je pěkný výhled na Moon hill si nechám udělat foto. Vracím se pak stejnou cestou k hlavní silnici. Stopnu si hned první minibus do Guilinu. Domlouvám se, že chci jet do Shangri-La, tak aby mě vysadili co nejbližší. V podstatě mám jen prospekt, z kterého není moc jasné co to je, ale vypadá to pěkně. Cena je 5Y. Jedeme zpátky na Yanshuoo, to projedeme oním tunelem, takže už jej nevidím. Jedeme dál do vesnice Daju a za ní asi 5km autobus zastaví. Řidič mi ukazuje, že jsem na místě. Poděkuji a vystoupím. Na druhé straně silnice je jakási budova s parkovištěm. Uvnitř se prodávají suvenýry a občerstvení. Vedle budovy je pak vchod turniketem za 50Y. Branou jsou pak vidět různé baráčky s chodníčky a mostů vedoucí přes řeku a jezírka. Nechce se mi dávat vstupné, když ani nevím za co. Jdu de podívat okolo budovy z druhé strany a dostanu se až k jezírku odkud mám pěkný výhled na most, který přes něj vede. Na obou koncích má menší pagody a ty jsou spojené pergolou. Na rozích pergoly visí červené lampióny. Na jezírku kotví malé bárky. Nikam jinam se už ale jít nedá a tak se vracím zpět k budově. Jdu po silnici, přejdou most a za mostem se dávám vlevo mezi políčka po betonové silnici. Vlastně kopíruju ten areál až se dostanu k několika domům. Podle nich se dostanu přímo do areálu, kam se platí vstup. Najednou jsem uvnitř ani nevím jak se mi to podařilo. Mají to obšancované, tak mě odhalí. Něco mumlají, tak na ně prdím a vracím se zpět k cestě. Po cestě jdu okolo říčky a jezírek. Pozoruji místní lidi jak na bambusových vorech s pomocí klacku vybývají z jezírek řasy nebo nějakou trávu. Dostanu se až do vesnice. Rostou tu okolo cesty pomela. Přejdou most. Dole pod ním je domorodec, který má na bambusovém voru dva kormorány. Koukám na ně jak probíhá lov. Projdu vesnicí k hlavnímu korytu řeky, přes něj vede kamenný most se třemi oblouky a dřevěným zábradlím. Pod mostem jezdí na loďkách turisté. Jdu na most a pozoruji je jak tu jezdí, oni mi mávají a fotí si mě. Jdu na druhou stranu, kde je ještě několik dalších domů vesnice. Jdu po cestě podél řeky. Míjím malá políčka s rýží, třtinou a kukuřicí. Tady je to o něčem jiném. Než to pozorovat z loďky. Procházím se přímo mezi lidmi a políčky, když se zeptám na cestu posílají mě přímo jejich zkratkami po okrajích políček. Jsou to takové malé vyšlapané pěšinky a člověk ani neví kudy a kam jde. Dostanu se opět k řece a narazím na malý ostrůvek. Pokaždé, když jede okolo loďka začne se z něj ozývat bubnování a křik. Přijdu blíž a na ostrově je pro turisty postavená malé neandertálská vesnice. Několik kluků a holek tu dělají čínské neandrtálce pro turisty. Turisté projíždí okolo na loďkách a fotí si je. Já jsem na protějším břehu a neandrtálci na mě mávají a volají ať jdu k nim na pivo. Docela sranda. Říkám, že bych šel, ale nemám se k nim jak dostat přes tu vodu. Jdu dál, koukám na místní lidi jak perou v řece a kýčovitá šou o kousek dál je jim ukradená. Projdu okolo řeky ještě kousek, dostávám se k vápencovým homolím. Je tu spousta cest, které se tu motají mezi kopci a políčky. To by byl jiný zážitek se tu procházet celý den bez turistů. Čas se začíná

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

pomalů nachylovat a mě nezbyvá nic jiného, než se pomalu vrátit zpět k silnici. Jdu okolo jednoho z kopců, podle rady jedné místní paní. Obejdu kopec a narazím na jezírko. Na břehu rostou a kvetou červené kytky. Na vodě taky občas roste nějaké rostlinstvo. Kousek jezírka má kamennou hráz a u něj kotví rybářská bárka s červenou plachtou. Pohled je to moc pěkný. Udělám si foto a jdu okolo jezírka dál. U kopce je malá jeskyně do níž z této strany vplouvají loďky s turisty. Vyjíždějí o kousek dál přímo ve vesnici pod tím prvním mostem. Obešel jsem celou trasu plavby loďkou a myslím, že jsem si to prohlédl a užil mnohem víc. Na kraji vesnice narazím na rybáře, který v takovém bahnitém jezírku rybaří. Má slaměný klobouk, modré děravé tričko, špinavé světle šedé kalhoty a žluté pantofle. V puse mezi žlutými křivými zuby svírá nezbytné cigáro. Chvilu tu u něj posedím a v tom mu zabere. Vezme podběrák a vytáhne z vody asi tak 50cm velkou rybu. Nechtěl jsem věřit, že by tu něco mohl chytit, ale... Tak mu úlovek pochválím a pak už se vracím přímo k silnici. U jedné prodavačky u silnice si koupím mandarinky a zastavím si bus do Guilinu. Jezdí jich tu zase ohromná spousta a tak si můžu i vybrat. Jestli chci velký nebo malý. Zastavím si jeden a cena je 12Y. V 19h jsem v Guilinu na nádraží. Zajdu si rovnou koupit lístek. Mají jen k stání za 65Y do Nanningu. Jdu na ulici okolo hotelu, kam si zajdu na něco k jídlu. Klasika bufet styl. Po večeři se vracím do hotelu, kde si u recepčního vyzvednu bágel. Není už v kanclíku u uklízeček, ale přímo u recepčního v kanceláři. Problém to, ale žádný není, spíš jen asi nevěděli čím to je, tak to tu pečlivě uschovali. Vezmu si od něj bágel a přerovnáám si tam věci, hlavně s ohledem na můj suvenýr. Sedím na zemi u recepcce na ulici a vychutnávám si atmosféru nočního Gulinu. K recepčnímu do zásuvky, kterou má na pultu narvu rychlovarku a udělám si kafe. Při kafi dopíšu deník. Ve 21:30h se sbalím, rozloučím se a vydávám se na nádraží na vlak. V hale nádraží a vpuštění do vlaku je už naprostá klasika i rutina. Jsem ve vlaku je to zase asi místní spoj a tak tu vládne binec, smrad a je tu i pěkně narváno. Stojím zase v uličce, pak ke mně přijde jeden kluk, že si mám jít sednout na jeho místo. To se mi nechce, tak se na sedačku zmáčkne všichni a je to. Prokecáme spolu a s ostatními skoro celou noc.

Den dvacátý pátý, úterý 21.10.2008, Nanning, Čína
Teplota : 32 °C,

Na chvíli k ránu se mi podaří i usnout, ale ne na moc dlouho, protože ve 4:45h vlak přijíždí a zastavuje v Nanningu. Vystupuji z vlaku a společně s spolecestujícími opouštíme vlakové nádraží. Před nádražím se rozloučíme a jdeme si každý po svém. Venku je ještě tma, jdu tedy do takového parku před nádražím. No je to spíš vydlážděná plocha se stromy a lavičkami. Lavičky jsou obsazené, ale podaří se mi jednu volnou ukořistit. Trávím tu čas do svítání. V prodejně lístků nikdo není a tak je jdu trošku trápit. Chci zjistit možnosti odkud a kam se dá jet, abych měl jistotu, že se dostanu do Pekingu včas. Chtěl jsem vědět jestli odtud jede vlak přímo, že bych se za několik dní vrátil sem zpět. Nic tu nejede přímo, musím jet nejprve do Guangzhou (Kanton) a odtud pak do Pekingu. Guangzhou je přímo na trase Hong Kong Peking a jezdí tu rychlovlaky. To bych pak mohl ušetřit nějaký čas a ujet těch asi 4000km mnohem rychleji než jsem počítal. Raději bych už měl nějaký ten lístek v kapse, protože to tu bývá vždy 2 dny dopředu vyprodáno. A mám pořádný kus cesty ještě před sebou. Tak nakonec koupím lístek do Guangzhou za 94Y na zítra přes noc. Mám tu v Nanningu dva dny. Venku už je světlo a okolní teplota stoupá. Je tu i pěkně vlhko. Hledám nějaký hotel podle LP, ale ty co tam jsou, jsou pěkně předražené. Nakonec hledám hotel sám, jdu po hlavní ulici kousek dál a první ulicí vlevo. Najdu tu jeden na levé straně. Má takovou prosklenou recepci vykukující do ulice. V tomto chtějí 30Y. Jdu se podívat po ulici o kousek dál a najdu ještě

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

jeden pro místní. Majitelka neumí ani slovo a jde mi ukázat pokoje. Jsou to takové malé kamrlíky za 10Y. Myslím, že to na přespání stačí. Nic méně jedna noc je mi fuk, ale kvůli pohodlí beru ten dražší. Ubytuji se a jdu si na pokoji dát sprchu. Je už pěkné teplo a vlhko a při hledání hotelu jsem se s báglem trošku zapotil. Je 9h, což je tak čas někam vyrazit. Chci se jet podívat na Vietnamskou hranici na vodopád DeTian. Vracím se na hlavní ulici vedoucí od nádraží. Narazím tu na dva policisty. Ptám se na cestu a oni mě pošlou na autobusák vedle vlakového nádraží. Nemůžu tu najít žádný spoj požadovaným směrem. Zeptám se jednoho pána a ten mě po ulici, která vede kolmo před nádražím zavede do jedné CK. Tady by mi sice prodali zájezd, ale prý už všechno odjelo. Jedině na zítra ráno. To nechci, na to není čas, i když by se dal plán přehodit. Nakonec paní z CK jde semnou ven a ukazuje mi na druhé straně ulice zastávku MHD. Mam prý jet autobusem číslo 10 na jiný autobusák. Jedu dle její rady a v 9:50h jsem na autobusáku. Zeptám se nějaké paní, která tu dělá nějakou pomocnici. Ta mě odvede k okénku, kde mi prodají lístek do Daxinu za 47Y. Autobus odjíždí v 10h. Jdu s ní hned do busu a jede se. Cesta trvá 2,5h. Okolní krajina je tropická, okolo silnice jsou pole s třtinou, rýží, kukuřicí a nově tu začínají být ananasové palmy a banánovníky. Dostáváme se mezi kopce. Opět se objevují vápencové homole. Je vlhko a teplo a občas do toho prší. Okolí je tmavě zelené. Dojedeme do malého městečka na autobusák. V hale sháním nějakou informaci jak se dostat zase o kus dál. Nakonec se mě ujme jedna holka a vysvětlí mi odkud a jak dál. Je několik možností první je taxi – ten chce za cestu 200Y, druhá je jízda dalším minibusem. Musíme jet rikšou zase na jiný autobusák asi necelý 1km od tohoto. Tady jede minibus za 12Y. Poděkuji a rozloučíme se. Cíl cesty jsem nezjistil, vím jen, že je to asi 60km. Na křižovatce autobus zastaví a mě ještě s několika cestujícími přesadí do motorové rikši. Za dalších 10Y mě odvezou 20km přímo do vesničky kde je vstup k vodopádům. Cesta po chvíli vede okolo říčky. Jede se proti proudu a na druhé straně už je Vietnam. Na okolních kopcích jsou vidět strážné věže. Okolí říčky je opravdu moc pěkné. Zastavíme na parkovišti a jdu si do nedaleké prodejny suvenýru koupit lístek k vodopádům. Lístek stojí pěkných 80Y. Pak projdu dřevěnou branou s modrým nápisem. Okolo obchodů jdu na malý kopeček, kde je vstup do parku vedle vodopádů. Už z vrcholu je vodopád vidět. Je asi 40m vysoký a má několik stupňů, padá přímo z džungle. Větší část je v Číně a druhá menší je už na území Vietnamu. Okolo je tropický les a za ním na pozadí jsou kopce. Pohled na zdejší krajinu je naprosto úchvatný. Voda v řece je nádherně čistá. Pod vodopádem je několik ostrůvků. Po řece jezdí lodičky s turisty. Jdu do parku, hned první cestičkou sestoupím dolů k řece. Podle ní jdu proti proudu až pod vodopád. Voda tu padá mezi stromy. Vedle je cesta, kterou se dostanu na různé stupně vodopádu. Můžu si tak prohlédnout každou jeho část ze spodu i z vrchu. Nakonec dojdu až nahoru a vracím se k silnici. Po ní dojdu ještě další kus cesty proti proudu. Dostanu se na místo, kde je 53. hraniční kámen mezi Čínou a Vietnamem. Je to tu takové tolerované místo, kde se může kousek překročit hranice. Jinak bych to nedoporučoval. Na tomto místě jsou i od nás velmi dobře známe vietnamské stánky. Prodávají tu drobné suvenýry, sladkosti, pití, cigarety a tak podobně. Koupím si tu karamelové bonbóny. Projdu si tržiště a pak se pomalu vracím zpět do Číny. Po cestě se vracím zpět a opouštím toto krásné místo. Dole na parkovišti už čeká sběrné taxi. Říkám, že zaplatím stejnou cestu a jinak, že pojedu jiným. Nakonec souhlasí a odveze nás do Daxinu za 25Y. Vloží nás přímo před autobusákem. Jdu si koupit lístek do Nanningu za 40Y. Autobus odjíždí za 20min, tak mám tak akorát čas koupit si něco k jídlu a pití. Jinak se neděje nic zajímavého a ve 21h jsem na nádraží. Na autobusáku se ptám, jestli odtud jezdí bus do staré vesnice, kam se chci jít podívat zítra. Zjistím spoj i čas. Jdu ven, autobusem číslo 10 se vracím k vlakovému nádraží. Jdu směrem k hotelu a jedné restauraci se zastavím na večeři. Ve 22h dorazím na pokoj a jdu po nezbytných úkonech spát.

Den dvacátý šestý, středa 22.10.2008, Nanning, Čína
Teplota : 32°C,

Od rána venku prší a prší. Nejprve docela hustě a pak už slaběji. Vstávám po 8h, balím si všechny věci. O něco později jdu dolů do recepce, kde bych si chtěl zase nechat do večera bágel. Jsou tu dost neochotní a bágel mi tu odmítnou nechat. Nezbyvá mi tedy nic jiného než vzít bágel na ramena. Jdu s báglem na vlakové nádraží a dám ho do úschovny. Na každé straně vedle vstupu do vlakové haly je jedna úschovna. Tady mi, ale bágel taky nevezmou. Musím sním jít dovnitř haly do další úschovny. Tady ho nechám, ale chtějí za úschovu nehorázných 10Y. No nic lepší než se sním celý den někde tahat. Opouštím nádraží a nasednu před ním do busu číslo 10. Jedu opět k autobusáku odkud jsem jel včera. Vystoupím a jdu dovnitř. Koupím si lístek do vesnice Jiangxizhen za 6Y. Tato vesnice je po cestě do vesnice Yangmei (Yangmeicun). Přímo nic nejede, takže se tu musí přestoupit. Mám ještě trošku času tak se jdu podívat okolo nádraží. V suterénu nádraží jsou nějaké krámky s elektronikou. Vypadá to ale jako bazary všeho druhu. Staré opravované zboží až po nové DVD přehrávače a televize. Čas se nachýlil a jdu do autobusu. Jedeme na čas. Kousek se jede po hlavní silnici něco jako šesti proudový bulvár se třemi pruhy pro každý směr oddělené ostrůvkem. Řidič to na konci města najednou švihne do protisměru a po krajnici na druhé straně jede vesele dál. Auta na něj houkají, ale jemu je to očividně jedno. Jede takhle několik set metrů než odbočí vlevo na nějakou malou místní silnici. Pochopil jsem to tak, že než jet o kus dál na křižovatku, se otočit a vrátit se na odbočku, bylo tohle rychlejší. Venku opět začíná pršet. Jedem pravým Čínským venkovem až najednou stojíme před řekou Zoujiang. Silnice mizí ve vodě a na silnici je železný zátaras se značkou jednosměrky. Okolo řeky je několik stánků a kotví tu říční loď. Z druhé strany se sem jedna loď žene s autem na palubě. Je to místní přívoz. Jdu si ven udělat foto. Je tu stánek s deštníkem, tak se pod ním schovám. Pozoruji odtud přívoz až po zakotvení a vyloďování aut. Do busu se zatím nevracím. Po chvíli začnou najíždět na loď auta na naší straně. Autobus jede prázdný, mi jdeme do busu až v okamžiku, kdy je na palubě zaparkovaný, asi je to bezpečnější. Projíždíme řeku a při výjezdu busu z lodě už nevystupujeme. Jedeme dál, konečně přestává pršet. Jsme ve vesnici, s rozmlácenou a rozbahněnou silnicí. Vystupuji na jediné křižovatce, která tu je u jakéhosi obchodu. Okolo je pár rozestavěných domů a na odbočce vlevo dole je železniční přejezd. Zde si mám vystoupit. Jdu tedy k obchodu na rohu a ukazuji místním, že chci jet do Yangmei. Ukazují, že jo, že si mám sednout na lavičku před obchodem a počkat. Dobrá. Sedím docela dlouho a okolo jezdí docela dost autobusů. Čekám asi 30min, pak mě jeden zastaví a posadí mě dovnitř. Koupím si lístek za 4Y jedu po stejné cestě kus zpátky. Na první křižovatce, kde jsme odbočovali do vesnice se dáваме původním směrem. Po chvíli zastavujeme u nějakého stánku, kde zase musí turisté zaplatit vstupné 10Y. Zase prší. Vystupujeme ve vsi. Navlíknu si na sebe pláštěnku a jdu se podívat do vydlážděných uliček staré Čínské vesnice. Jsou zde šedé kamenné budovy s klasickými čínskými střechami a výzdobou. Procházím se uličkami a zajdu do několika domů. Zajímavé je uspořádání, za vchodem je většinou nějaký dvoreček a na něm jsou další stavení. Staré domy jsou většinou jen dřevěné s prostým vybavením. Uvnitř je jen lavice, stůl a židle. Okolo stojí několik keramických nádob asi na vodu a na zdi visí tři svítky. Celá místnost je taková ponurá a fádňá ve srovnání s všude přítomnými zdobenými, barevnými paláci. Jen svítky jsou v přímém kontrastu s celou místností. Na prostředním jsou namalované lekníny, které tu v Číně všude rostou a na dvou okolních jsou nějaké nápisy. Na dvorku je nějaká babka a snaží se ze mě a jiných turistů vymámit nějaké peníze. Jiný dům je

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

zase postavený z šedých cihel. Projde se prvním domem, za ním je cesta, za ní je další dům a tak se to opakuje asi pětkrát. Na zdech visí nápisy, v průchodech zase červené lampióny a nějaké červené ornamenty s třásněmi. Jdu pomalu dál a dostanu se k řece. Je zde zděná malá brána s nápisem. Za ní několik stánků s různými suvenýry. Za stánky je takový malý plácek se sloupy a před ním je jeden nový asi 3m vysoký. Jsou v něm vyřezané nějaké ornamenty ve tvaru listů, na vršku je hlava s vyplázlým jazykem. Okolo chodí slepice. Jdu se podívat na řeku, je tu takový velký ohyb a u břehu kotví několik lodí. Některé sou menší rybářské a dvě sou větší zastřešené. Jedna jen plachtou na kovové konstrukci, takové jak vídáme v televizi. Vracím se do města a narazím na tři holky ve stejných šatech, jak blbnou v jednom ošuntělém průchodu. Tvoří tak pěkný kontrast. Ptám se jestli si je můžu vyfotit a všechny někam zmizí za zeď. No myslím, že asi ne. V tom se vrátí a mají v rukou ještě navíc vějíře a pózují mi. Udělám si foto a chvíli si popovídáme. Jdu vesnicí dál a dojdu k nějakému buddhistickému templu. Je to vlastně jen taková otevřená budova se střechou a třemi zdmi. Uvnitř jsou sochy démonů, zvířat, bohů a různých bojovníků. Venku je několik lidí, kteří zas z lidí tahají peníze. Jinak nic zvláštního. Vracím se do vesnice a jdu dál. Projdu její zbytek a okolo rybníka se vrátím zpět na místo kam jsem přijel s busem. Je tu několik jiných autobusů a dokonce seženu i jiný, který jede rovnou do Nanningu za 15Y. Tím je to o něco jednodušší. Chvíli tu ještě počkám a pak jedeme. Zastavuje na autobusáku hned vedle vlakového nádraží, jestli i odtud jezdí rovnou do Yangmei jsem se neptal. Jdu na hlavní ulici najít nějakou restauraci a dát si něco dobrého k jídlu. Mám ještě trošku času a tak se podívám okolo. Koupím si nějaké jídlo a pak se vracím do haly na nádraží. Vyzvednu si bágla a jdu ke kontrole do vlaku. Procházím kontrolou a na perón. V 19:13h sedím už ve vlaku na svém místě a vydávám se na svou další cestu do Guangzhou. Cesta ve vlaku ubíhá normálně, i když toho moc nenaspím.

Den dvacátý sedmý, čtvrtek 23.10.2008, Guangzhou, Čína
Teplota : 34°C,

V 7h zastavuje vlak ve Guangzhou na nádraží. Východy z nádraží jsou odděleny od vstupů, takže pokud chcete, musíte nejprve ven a pak zase vejít dovnitř. Jdu ven a pak hledám prodejnu lístku. Ty někdy bývají taky jinde než vchod do nádraží. Jdu najít prodejnu lístků. Zjistím cenu lístku a dobu jak dlouho jede vlak zpět do Pekingu. Jezdí zde rychlovlaky a cesta by měla trvat asi 21h což je na ten kus země úctyhodné. Koupím si lístek na 24.10. v 17:25h za 250Y. Raději s jedním dnem v Pekingu navíc, kdyby se něco zkomplikovalo. Většinou to dělám tak, že si nechávám na poslední místo před odjezdem třeba tři dny a pak zkouknu co chci, než se vydávám na zpáteční cestu. Problém už nastal hned na začátku, kdy jsem v Pekingu zůstal a navštívil místa, které jsem plánoval na úplný konec. Rozhoduji se nakonec vynechat jedno z plánovaných míst a tím bylo Suzhou u Sahnghaie. Je to daleko a riskovat návštěvu s tím jaký je problém koupit lístek na vlak by se nemuselo vyplatit. Dám si věci do úschovny a беру si jen to nejnútnejší na dva dny. Jdu zjistit jak se dostanu na východní vlakové nádraží odkud jezdí vlaky do Hong Kongu. Jdu do metra které je kousek vlevo od vlakového nádraží. Na ulicích je spousta lidí a vládne tu pěkný zmatek. Je to tu o dost dražší i metro se platí podle počtu ujetých stanic. Jedu metrem za 4Y na východní vlakové nádraží. Zastavím se na jídlo a koupím si i něco k pití. Pak jdu podle cedulí koupit lístek do Hong Kongu. Stojí to docela dost s porovnáním cen v Číně. Cena je 167Y odjíždí se ve 12:13h. Mám ještě trošku času, tak jej trávím s ostatními cestujícími v hale. Projdu pasovou kontrolou a opouštím Čínu. Jdu k vlaku, no čekal jsem něco lepšího. Je to obyčejný vlak ničím

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

zajímavý, říkal jsem si, že se za ty peníze svezu aspoň moderním rychlovlakem. Nasednu do vlaku, kde klimatizace dělá docela pěknou zimu. Jedeme a asi ve 2/3 cesty zpomalujeme u elektrických plotů se spoustou ostnatých drátů. Po projetí už pozoruji jak se mění budovy, auta jezdící vlevo. Celá cesta zabere 2h, a vlak zastavuje na nádraží v Knowloonu. Bez jakýchkoliv problémů projdu celníci, musím jen vyplit výstupní a vstupní kartičky. Jsem vpuštěn do Hong Kongu. Dostanu se do pěkné čisté haly se spoustou restaurací a obchodů. Hala připomíná letiště. Zajdu si do směnárny vyměnit Hong Kongské dolary. Za 70UDS dostanu 250HKD. Pak se ptám jak se dostat na Nathan road. To je hlavní ulice, kde jsou podle LP i nějaké hotely. Dostal jsem vizitku od Francouzů v soutěsce. Musím jít okolo haly do podchodu, pak nadchodem. Zastavím jednoho pána a koukám, že se tu bez problémů domluví. Trošku šok po Číně. Pán má část cesty společnou a tak mě odvede skoro až na Nathan rd.. Vládne tu klasický zmatek, přeplněné ulice i silnice. Spousta mrakodrapů, no prostě velkoměsto a k tomu patřící chaos. Na Nathan rd. je jeden obchod vedle druhého. Spousta značkových obchodů především s hadrama a elektronikou. Elektronika je tu ještě levnější než v Číně. Jdu z kopce směrem k moři. Občas se ptám, kde se nachází číslo popisné, které hledám. Ulice je totiž dlouhá několik kilometrů a adresy se liší jen číslem. Dojdu až skoro nakonec a nemůžu nic najít. Pak mě jeden pán zavede uličkou do pasáže jednoho z mrakodrapů. Pasáže sou několikapatrové, aby se využil bezezbytku veškerý prostor. Uvnitř to už, ale vypadá jinak, hodně se to odvíjí od toho jaká skupina lidí v té pasáži žije a pracuje. Já jsem v nějaké Arabské a hodně to i Arábii připomíná. Obchody, jídlo, vzhled apod. V pasáži je několik výtahů na různých místech, ty vedou každý do jiného domu, některé jsou i mezi sebou propojeny úzkými chodbami a schodišti. Absolutně tu ztrácím pojem o tom kde a v jaké části jsem. Podobný chaos jsem ještě neviděl. Jeden z lidí mi nabízí ubytování a tak jdu sním do jeho GH. Cena se mi ale zdá dost vysoká. Na stejném patře ji na druhé straně chodby další GH, ten je ale obsazený. Vracím se dolů a ve stejné pasáži, jen jiným výtahem jedu do Ocean GH, který mám na vizitce od Francouzů. Paní má cenu nižší, když vidí, že mám její vizitku tak mi ještě sleví. Asi věrnostní program, no zlobit se na ní nebudu že. Ubytuji se v pěkném čistém pokoji za 85HKD. Jen pro zajímavost už stojí adresa: A4 15F Block A Chung King Mansion, 36-44 Nathan road, Knowloon, Hong Kong. Ani se to nezdál, ale bydlím asi ve dvacátém patře, jak jsem zjistil při pohledu z okna. Jdu ven a hned do stanice metra Tim Sha Tsui jedu do stanice Central. Stanice Central je na ostrově Hong Kong. Zde vystoupím a jdu směrem k lanovce na Victoria peak. Lístek na Peak tram jak nazývají lanovku stojí 33HKD. Je to stejné jako lanovka na Petřín. Ve spodní stanici je vosková figurína Jackie Chana. Stoupání je pěkné a postupně se objevuje i zajímavý výhled na město dole pode mnou. Platí se tu i vstupné na vyhlídkovou terasu. Jdu se podívat a pohled je opravdu zajímavý. Je vidět město, mrakodrapy, okolní moře s loděmi. Dám se tu do řeči s jedním pánem z Guatemaly. Má stativ a nabízí mi, že mi ho půjčí. Tak si ho půjčím a udělám si několik fotek s delšími časy. Ještě pokecáme je tu pracovně, no pěkné. Pak se vracím zpět do budovy, v horní stanici. Má asi pět pater s obchody a restauracemi. Jdu zpět a lanovkou se vracím zase dolů do města. Projdu se nočním Hong Kongem, než se vrátím do metra a stejnou cestou na Knowloon. Metro stojí za 4 zastávky 8,5HKD, což je docela dost. Procházím se po Nathan rd. A zajdu si do jedné restaurace v pasáži na jídlo. Dám si tu pěknou rybu za 35HKD a parádně si pochutnám. Pak jdu na NET, pošlat nějaké foto a zkontrolovat poštu. Když je vše vyřízeno vracím se do pokoje a jdu spát.

Den dvacátý osmý, pátek 24.10.2008, Hong Kong, Čína
Teplota : 32°C,

Ráno po 7h jsem vzhůru a balím. Pomalu opouštím hotel. Mířím rovnou do metra na stejnou stanici jako včera. Jedu po červené trase, ale na opačnou stranu než včera. Jedu až do stanice Lai King, kde přestoupím na oranžovou trasu. Dalším metrem jedu už po povrchu Koukám na dálnici a moře vedle, jede se kus od letiště. Jednou jsem koukal na nějaký dokument v TV jak ho stavěli na umělém ostrově. Na konečné Tung Chung vystupuji. Jdu ven před halu metra a policistů se ptám jak se dostanu k soše Buddhy. Najdu si zastávku odkud jezdí autobus k Buddhovi. Jezdí každých 30 min a stojí 35HKD. Počkám na jeden a jedu s ním asi hodinu. Jede se přes kopec na druhou stranu ostrova Lantau. Dole v zátocě jedeme okolo pláží, docela bych se zašel vykoupat, ale bohužel na to nebude čas. Musím stihnout se dostat zpět do Číny a vlak z Guangzhou. Autobus zase začne stoupat nahoru do kopců. Jede okolo přehrady až na parkoviště pod sochou Buddhy. Vede sem i lanovka a cesta s ní sem trvá 25min. Délka cesty lanovkou je 5,7km. Cena ale byla dost vysoká, myslím že 88HKD a tak jsem jel raději autobusem. Vystoupím a jdu se hned podívat k Buddhovi. Socha sedícího Buddhy Tian Tan je na menším kopečku Ngong Ping nad parkovištěm. Z parkoviště k němu vedet stupňovité schodiště s 268 schody, to je v prostředku oddělené a po stranách je bílé zábradlí. Vstupné se tu už žádné neplatí, aspoň něco pozitivního oproti Číně, kde se platí všude a za naprosto všechno. Buddha sedí na lotosovém květu a má zvednutou levou ruku v lokti. Socha je z bronzu, její výška je 34m a váha 250tun. Okolo Buddhy na ochozu jsou další menší sochy. Projdu se okolo Buddhy, pokochám se pohledem do okolí. Po chvíli se pak vracím zpět na parkoviště. Jdu zjistit, kdy odjíždí autobus zpět. Mám ještě asi 20min, tak se jdu podívat do buddhistického templu, který je hned kousek vedle. Projde se do zahrady, ve které stojí několik barevných, zdobených budov. Ta hlavní je s dvoupatrovou střechou. Vede k ní schodiště s bílým zábradlím. Má dva stupně, na place uprostřed stojí bronzová konvice. Okolo schodiště jdou narovnány kytky v květináčích. Střechu templu podpírají nádherná vyřezávané sloupy s draky, rybami, želvami, korály a spoustou dalšího. Říkám si jak je dělali to muselo dát práce. Vnitřku dominuje oltář se třemi malými sochami Buddhů pod stříškou, která je stejná jako na templu.. Jinak je celý černý a zlatem zdobený, na něm stojí lotosové květy, nějaké sošky, vázy a jiná výzdoba. Okolo oltáře jsou květiny a na stropě visí lampióny s třásněmi a nápisy. Celý templ je nádherně zdobený a není jediný kousek, který by byl vynechán. Potom se jdu podívat do parku a najdu malou branku, která je celá obložená zelenými kachlíky. Střecha je taky zelená a jen spodní dvě části jsou červené. V brance je pak umístěný podstavec na kterém stojí žulový kámen s čínským nápisem. V parku jsou i nějaké pergoly, pod kterými jsou také sochy Buddhů. Vyzdobeny jsou taky pěkně, ale už ne tak jako ten hlavní templ. Jdu se ještě podívat na jezírko mezi budovami, které je plné kvetoucích leknínů. Potom už musím palác opustit a vrátit se k zastávce autobusu. Nasednu do busu a jedu stejnou cestou k zastávce metra. V metru zaplatím za lístek 15,5HKD a jedu na stanici Jordan. Vystoupím a spěchám na vlakové nádraží. Jsem tu ve 13:05h což je dobrý čas. Problém je v tom, že vlak jede ve 13:19h a na ten už mě nepustí. Další jede až za 1,5h, což už vypadá na menší problém. No nic jiného mi nezbyvá. Koupím si lístek a pak se vracím do haly, kde si dám kafe a nějaké pečivo. Jinam už jít nestihnou, nehledě na to, že ještě musím vyměnit zbytek peněz a projít odbavením. Jdu k odbavení a zase se jim nelíbí můj pas. Pravda dvě volné stránky a trochu místa na razítka není moc, ale musí to stačit. Ještě, že už to znám a nenechávám to na poslední chvíli. Postaví mě stranou asi na 30min a po tu dobu zkoumají můj pas. Nakonec mi pas vrátí i s razítkem a můžu jít do waiting hall. Čekám tu do 14:30h, pak rychle do vlaku. Vlak vyjíždí ve 14:45h. Cesta je stejná a po malé chvilce se loučím

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

s Hong Kongem a jsem opět v Číně. V Guangzhou na nádraží jsem v 16:30h a to je špatné. Prolítnu celníci co nejrychleji, přemýšlím jak to udělat abych to stihnul na druhé nádraží. Metrem to stihnout nejde, tak zkusím taxi, jenže ty sou vyčůraný a při vidině spěchajícího turistu nasazují nehorázné ceny jako 800Y. Jdu ven na ulici a najdu si taxíka sám, domluví se s ním na 50Y. Říkám mu, že musím být do půl hodiny na druhém nádraží. Odpovídá „No problém“ tak to jsem na to sám zvědav. Je to teda jízda jakou jsem ještě nezažil. Přecpaným městem a ulicemi to bere z pruhu do pruhu, kličkuje mezi auty, autobusy, kolaři a chodci rychlostí přes 100km/h. Nevím jak to dokázal, ale jsme u nádraží v 17:05h. Na taxamtru má jen tak pro zajímavost 25Y, aby člověk věděl jak jsou schopný ho natáhnout. Dám mu domluvených 50Y a moc mu poděkuju. U nádraží je zácpa, tak vystoupím kousek bokem a letím rovnou do haly. Procpu se frontou u rentgenu dopředu proběhnu rentgenem a jdu si pro bágel. Bába mi dá bágel a chce po mě znova zaplatit. Vysvětluju jí, že už jsem platil, ale mele si svou. Prdím na ní беру bágel a mizím k vlaku. Na dohadování nemám čas. Jdu k východu odkud mi jede vlak. Mám na to 15min. Proběhnu kontrolou a tunelem na peron. Mám ještě 8min a musím najít svůj vagón. Ten najdu těsně před odjezdem vlaku. Nastoupím a sotva jsme uvnitř vlak se vydává na svou dlouhou cestu. No naštěstí i se mnou. Teď už je to v pohodě jsem tu oddechnu si. Jdu najít své místo. Vlak odjel přesně v 17:25h. Má už i nad dveřmi display, kde se zobrazuje aktuální datum, čas i rychlost. Vlak zastavuje poprvé až po 19h. Sedím u stolu s dalšími Číňany, hrají karty. Ptají se jestli se nechci přidat, tak koukám na tu jejich hru a smysl mi naprosto uniká. Házejí na sůl karty bez jakékoli logiky. Rozhoduju se je naučit naše žolíky a ještě tu hru co jsem se loni naučil v Pákistánu ve vlaku od vojáků. To pochopí relativně snadno a jednomu se to tak zalíbí, že kary hrajeme až do dvou do rána. Pán přes uličku nakoupí fakt hromadu ovoce a vše dá do placu.

Den dvacátý devátý, sobota 25.10.2008, Beijing, Čína
Teplota : 16 °C,

Spíme nebo spíš se probouzíme různě na etapy, ale vydržíme to až do svítání. Pozoruji z okna okolní krajinu. Ta už je naprosto jiná než dole na jihu. Trasa vlaku vede přes Changshua, Wuhan, Zhengzhou a Shijazhuang. Vlak uhání rychlostí okolo 150km/h. V 9h zastavujeme ve Zhengzhou, což je tak asi ve 2/3 cesty. No to musím říct, že jsme ujeli pořádný kus. Venku se už dělá pěkně. Vlakem projíždí rozvoz jídla, koupím si snídani a najím se. Kolega, chce zase hrát žolíky, tak je hrajeme na střídačku skoro celou cestu. Než se nedějeme a jsme v Pekingu na nádraží. Je 14h a ujeli jsme za 21h něco okolo 2500km. Vystupuji z vlaku s očekáváním pěkné zimy. Venku je 16°C, jdu do haly nádraží. Převléknu se do teplých věcí a jsem rád, že jsem tu. Jsem na stejném nádraží na kterém mé putování po Číně začalo. Docela mě trápí, že už se chýlí k závěru, protože by se nešla ještě spousta míst, která by mě zajímala. Jdu ven z nádraží, autobusem jedu rovnou na metro na stanici Military museum. Metrem jedu na stanici Wangfujing. Opouštím metro a hledám stejnojmennou ulici. Hledám adresu levného GH, ale je to horor. Nikdo neví kde by to mohlo být. Najdu i obchod s číslem o něco málo menším, zase bezvýsledně. Pak zastavím jednu paní na kole a ta mě bez problémů dovede na danou adresu. Zajdu na recepci a dozvím se, že je vše plné. Tady jsem přímo v centru turistického ruchu, tak je tu dost plno. Nezbyvá než jít hledat něco jiného. Volím malé uličky na levé straně Wangfujing st, nazývají he Hutongy. Obcházím několik hotelu, ale buď jsou plné nebo drahé. Jdu ulicí okolo kostela, v jedné malé uličce najdu malý hotýlek. Zajdu dovnitř a za 75Y po smlouvání se ubytovávám. Venku už je tma a já jsem rád, že jsem sehnal

poslední ubytování. Jdu ještě ven podívat se na Xidan st. Po nějakých obchodech a sůvoších. Zajdu na větší ulici vedoucí vpravo kolmo od Xidan st, Najdu jednu restauraci a dobře se najím. Po večeři se vracím do centra a courám se po krámech. Po 22h se vracím do hotelu a jdu spát.

Den třicátý, neděle 26.10.2008, Beijing, Čína
Teplota : 16 °C,

Dnes vstávám v 8h. Mám k dispozici poslední a vlastně volný den. Přemýšlím čím ho nejlépe vyplnit. Koukám do knížky LP, mám možnost zajít na památky v centru, kam jsem se ještě nedostal. Jako je Beihai park nebo kruhová pagoda s názvem Chrám nebes (TianTan). Druhou možností jet se podívat na nejzajímavější a turisticky nejnavštěvovanější opravenou část Velké zdi. Nakonec zvolím Zeď, protože templů jsem už viděl spoustu a musím říct, že ta zeď je opravdu něco. Jdu tedy rovnou na nejbližší stanici metra, jedu do stanice Yonghegong. Vystoupím, přeždu řeku po mostě a na zastávce MHD čekám na bus číslo 919. Ta má podle mého průvodce jezdit do Badalingu. Nastoupím do busu, ale ten tam nejede. Odveze mě asi 5 stanic zdarma. Zde mě vyloží zase na jiné zastávce s tím, že si musím najít jinou 919. Čekám na jinou, ta přijíždí po malé chvíli. Jdu se zeptat jestli opravdu jedou do Badalingu. Prý jo. Nasednu a zaplatím si lístek za 10Y. Je to podle mapy asi 55km. Autobus míří ven z města. Po chvíli jedeme po dálnici směrem k horám. Občas má autobus zastávku u menších městeček, kde se obmění cestující. Jedeme asi hodinu a dostáváme se mezi první kopce. Hned je vidět nádherná zeď, vlnící se po kopcích všude kolem. U vesnice Yoadian zeď křížuje silnici. Je tu velká pevnost, projíždí se okolo a pod ní. Jedeme okolo železniční trati a Velkou zeď je možné vidět po obou stranách. Po asi 5km sjíždíme do vesnice a jsme na místě. Vystoupím na parkovišti, přede mnou je na cestě strážní věž a před ní plac se suvenýry. Je docela pěkná zima a fouká silný vítr. Jinak je ale modrá obloha a svítí slunce. Projdu branou a za ní se platí vstupné 40Y. Po zaplacení jdu rovnou na zeď. Teď stojím na věži a jsem v nejnižším místě. Vlevo zeď stoupá prudce na kopec, vpravo je stoupání mírnější. Většina turistů chodí vpravo. Je tu dav lidí, tak, že zeď naprosto plná. Je to tu všechno upravené a zeď vypadá jako nová. Stoupám po zdi do kopce k další věži. Čím jdu dál tím je turistů méně. Vyjdu asi do třetí věže, kde už jsem docela vysoko. Za věží je malá vyhlídka odkud je vidět na okolní hory. Po jejich hřebenech se jako had táhne zeď. Pohled je to úžasný, zeď mizí až někde vzadu na obzoru. Vezmu si teleobjektiv a nafotím si tu spoustu míst zdi a věží. Je neuvěřitelné, kde a jak všude je zeď postavena. Pobudu tu a vychutnávám si pohled na zeď a obdivuji ji. Je dost zima a já mám jen mikinu. Tak se pomalu vracím zpět k východu. Na placu se suvenýry pokecáme s jedním Američanem. Mířím na parkoviště, kde je spousta turistů čekajících na autobusy. Jsou tu dvě nástupiště, k nimž přijíždí autobusy 919. Čím se liší jedno nástupiště od toho druhého se mi zjistit nepodařilo. Čekám tu až se dostanu na řadu a nacpu se do busu. Cesta zpátky nevede okolo železniční tratě ale kousek vedle po dálnici. Projíždí se tunelem, po chvíli jsme už pod horami. Po dálnici se vracíme zpět do Pekingu. Cesta trvá asi hodinu a po cestě si povídáme s klukem a holkou z Izraele. Povídáme si o cestování a podobně, taky už jim dovolená končí stejně jako mě. Jdu do stanice metra Yonghegong, jedu až do stanice Xuanwumen, kde vystoupím. Jdu do hotelu, kde jsem bydlel po příletu do Číny. Mám tu ještě schované nějaké věci. Vyzvednu si jez úschovy, poděkuji a opouštím hotel. Pak jdu na autobus a jedu s ním na náměstí nebeského klidu k Zhengyang gate. Projdu se ještě po spodní části náměstí, udělám si několik fotek na Qianmen st. Pak jdu

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

k ulici Taijichang, která rovnou navazuje na Wangfujing vedoucí k mému hotelu. Po cestě mě dost dlouho masíruje nějaký rikšák, no je dost vytrvalý. Dojdu na začátek ulice Wangfujing, kde je prodejna CD. Jdu se tam podívat. Je v suterénu obchodu a vlastně je celá pod placem ulice. Projdu ulici až na Jinyu hutong, kde si zajdu do restaurace na jídlo za 15Y. Po jídle jdu ven a narazím na jednoho místního kluka. Chce abych se šel s ním podívat do jejich dílny, kde píší svitky. No proč ne. S jeho učitelem mi jen tak napíší dva svitky se jmény na rýžový papír. Pak jdu ještě najít internet. Najdu jen jeden v nějakém nóbl hotelu, ale nechají mě tu udělat si co potřebuji. Je už hodně pozdě a všude na ulicích je spousta žebráků a spících lidí. Některé ženské s malými dětmi jsou dost otravné. Vracím se do svého hotelu a jdu spát.

Den třicátý první, pondělí 27.10.2008, Beijing, Čína
Teplota : 15 °C,

Tak vstávám po 7h. Balím si své věci a vydávám se na poslední cestu po Číně: Jdu na Hlavní ulici Dongchang'an. Nastoupím do metra, jedu na zastávky Xidan. Vystoupím z metra jedním z východů, protože tu nejsou označené. Samozřejmě jako naschvál trefím špatný. Než mi to dojde ujdu po ulici asi 500m. Ptám se jednoho pána a ten mi potvrdí to co jsem si nechtěl moc připustit. Musím se vrátit 500m a jít na druhou stranu. Ztratím tím asi 15min, jindy by to nehrálo roli, ale čas letí a na letiště je to ještě kus cesty. Na parkovišti, kde parkují Shuttle busy jsem v 9:45h. Je neuvěřitelné, že mi hodinu zabralo dostat se z hotelu a dvě zastávky metrem. Autobus odjíždí v 10h. Začíná mi být trošku horko, když mi letadlo odlétá za 1h a 50min. a já jsem stále v centru Pekingu. Koupím si lístek u okénka za 16Y. Autobus odjíždí na čas, ale jezdí po celém městě tam a zase zpátky. Trvá to 30min než se dostaneme za město na dálnici. Na dálnici už to jde, ale zajíždí nejprve k terminálu číslo 3 pak 2 a nakonec k 1. Samozřejmě, že já mám ten poslední. No na terminálu číslo 1 jsem za hodinu. Mám tedy 50min do odletu. Beru si věci a letím do haly najít mou gate. Nejprve jdu k celnímu odbavení to trvá asi 15min, naštěstí je vše bez problémů. Pokračuji k rentgenu, ale nemám u sebe nic s čím by mohly být problémy. Jsou tu, ale jiní talenti, kteří si jako suvenýry táhnou zapalovače, sirky a nebo nožiky. Ti mě opět zdrží dalších 15min. Když jsem v bezcelní zóně mám 20min do odletu, tak tomu říkám síla. Letím najít letadlo. Najdu ho naštěstí rychle. Dojdu do haly a ještě tu nezačalo ani odbavování, ale jsem rád, že už tu jsem. Zajdu si ještě v klidu na WC a za zbylé peníze si koupím džus. Peníze jsem nestačil vyměnit a tak mi zbylo asi 6Y. Po chvíli jsme vpuštěni na palubu letadla. Máme zpoždění 40min než dostáváme povolení ke startu. Jedeme po ranwei a najednou jsme nad zemí. Stoupáme vzhůru a jí pod sebou dole pozorují hory nad Pekingem, kde jsem ještě včera koukal na Zeď. Mám slzu v oku, Čína mi opravdu učarovala a naprosto splnila mé očekávání. Sice je tu všechno už dost komerční a moderní, ale stálo to za to. Míříme směrem do Mongolska a Čína je za chvíli za námi. Letí se proti času. Nad Sibiří už je vidět sníh. V Moskvě na letišti přistáváme v 15:30h místního času. Venku prší a je zataženo, myslel jsem si, že už tu bude taky sníh, ale počasí je stejné jako u nás v tuto roční dobu. Čekám na další let do Prahy, který letí za 3h. Čekám na letišti, čtu si nějaké noviny. Odbavení se stále nekoná. V 18h jsem s ostatními odbaven a poslán dolu na letištní plochu. Jdu do přistaveného autobusu. Poprvé se dostávám ven a zjistuji, že je docela pěkná zima. Bus nás odveze k malému letadlu a jdeme na palubu po přistavených schůdcích. Po chvíli startujeme, už je zase tma. Po cestě dostaneme jídlo. Ani se nenaděju a jsem v Praze na letišti. Je 20h a já jsem v ČR. Koukám na spoje a na informace, které jsem si našel v Pekingu. Všechno mi už odjelo. Jdu pro svůj bágl a z bezcelního prostoru

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ven do letištní haly. Zavolám do penzionu, kde většinou bývám. Mají ale plno a tak volám do jiného který je o kousek vedle. Tam mi místo na jednu noc seženou. Jdu ven na zastávku MHD a busem jedu do města na metro. V Dejvicích je zavřená Evropská ulice, jsou tu brutální zácpy. Všude jsou vojáci, policajti a hasiči. Připravují se na zítřejší vojenskou přehlídku. Koukám na ty všechny vojenské nesmysly, jako radary, děla, tanky a pod... Vzpomenu si na tu přehlídku jak jsem na ní koukal v Číně. Pochodovali tam vojáci se zbraní v ruce okolo tribuny při příležitosti vzniku ČLR. Myslel jsem si, že u nás už tohle není možné. No vida jak jsem se spletl, je to všude stejný. Cesta k metru mi trvá hodinu, to je teda taky radost. Koupím si lístek a s přestupem jedu na Palmovku. Přistoupí do vagónu nějaký magor, na dva kluky přede mnou má pořád nějaký kecy. Snaží se vyvolat nějaký konflikt, protože se chce rvát. Rozmachuje se jako, že jednomu dá pěstí a přitom trefí jednu paní za ním. Ta jde raději pryč. Začne po klucích vyjíždět. Nakonec ho jeden čapne, flákně s ním o dveře a on se zklidní. Teď se zase chce kamarádit a pořád se omlouvá. Jsem v ČR chvíli a mám takový divný pocit, který jsem nikde na cestě neměl. Čím to asi bude. Vystupuji z metra a v podchodu si nějaká partička na sobě zkouší Kung-fu ach jo. Jdu tedy na zastávku busu, kde je zase ožralý típek a to tak, že není schopný ani sedět na lavičce. Každou chvíli spadne a válí se po zemi. Povídám si tu s jedním klukem, který se vrací z brigády a nechápeme. O kousek dál je zase druhý oželej, ale ten aspoň sedí na lavičce a chrápe. Čekáme 20min až přijede autobus. Nastoupíme a nastoupí i ten ožrala co seděl na lavičce. Po cestě se v autobusu vybleje a pak vystoupí. No to je síla kde to jsem. V busu je smrad, to je strašný. Jsem rád, že jsem na místě v Hostovicích, kde vystupuji. Jdu do penzionu, kde se hned s panem majitelem ubytuji. Jdu si dát sprchu a pak už rychle usínám.

Den třicátý druhý, úterý 28.10.2008, Praha, Česko
Teplota : 8 °C,

Tak na mé letošní cestě naposled vstávám a balím si věci. V noci pěkně lilo a ráno to stále pokračuje. Balím si věci, klíč podle domluvy hodím do schránky. Jdu zase na zastávku MHD a busem jedu do nákupního centra v Letňanech. Jedu s jednou paní, která se mě ptá kam jedu s tím báglem. Říkám, že už nikam, že jsem se právě včera vrátil z Číny, takže mě už čeká jen cesta domů. Je unešená z toho, že jsem byl v Číně, tvrdí, že je jejím snem vidět Velkou zeď. Vypytává se jestli jsem ji viděl a jak vypadá apod. Říkám jí, že jsem po ní ještě před dvěma dny chodil. Vyndám foťák a ukazuji jí foto z Badalingu. Nechce tomu ani věřit. Vystoupíme spolu u centra, kde se rozloučíme. Jdu dovnitř koupit si něco ke snídani. Chvíli se tu cournu, protože mám ještě dost času. Nakonec nastoupím zase na MHD a jedu sním jednu zastávku na Metro. Vystoupím v Holešovicích, kde jdu na vlakové nádraží. Koupím si tu lístek na vlak do Lovosic. Vlak jede rychle a na čas. Za hodinu jsem v Lovosicích. Vyjdu ven z nádraží, kde si mám spicha s Kát'ou.

Závěr,
Letecky: 18.000km, Celkem na cestováno v Číně: 10.000km

Co říct závěrem. Byl to splněný sen, který mě opravdu nadchl. Pokud jsou místa na která bych se chtěl někdy vrátit byla by to rozhodně Čína. Jsem šťastný, že jsem se do Číny vůbec dostal

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

a ještě na tak dlouho jak jsem chtěl. Procestoval jsem spoustu míst a viděl i místa se kterými jsem dopředu vůbec nepočítal. Neviděl jsem jen jedno nebo dvě místa okolo Shanghai. Tibet mě sice mrzí, ale pro samotného cestovatele s omezeným časem je to dost velký problém. No třeba to vyjde někdy příště. Příští rok asi nic nebude, protože touhle cestou jsem vyčerpal všechno volno, které jsem měl dokonce i dva dny navíc. No, ale snad ten další rok se potkáme někde v jihovýchodní Asii. Rád bych naplánoval cestu po Vietnamu, Laosu, Kambodži a Thajsku.

www.journey.cz